

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

7-8-9-10-11-12-13-14-15-16

VERGADERINGEN VAN DECEMBER 1994

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1995

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT GEMEENTEN

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS VI

DECREET HOUDENDE BEKRACHTIGING DEFINITIEVE AANWIJZING
BESCHERMDE DUNGBIEDEN

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING TOETREDING OOSTENRIJK, FINLAND
EN ZWEDEN TOT DE EUROPESE UNIE

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING WERELDHANDELSORGANISATIE
EN GATT-AKKOORDEN

DECREET VASTSTELLING VAN HET WAPEN EN DE VLAG VAN DE PROVINCIES
EN GEMEENTEN

DECREET REGELING EN SUBSIDIERING LANDELIJK GEORGANISEERD
JEUGDWERK

MIDDELENBEGROTING 1995

PROGRAMMADECREET 1995

VERKLARING VAN DE VOORZITTER

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Inhoud

Nr. 7 Maandag 12 december 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 179

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 179

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 179

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 180

Moties
Indiening, blz. 180

Verslagen
Indiening, blz. 180

Tekst aangenomen door de commissies
Indiening, blz. 182

Verzoekschriften
Indiening en verwijzing, blz. 182

Beraadslaging van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 182

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 182

Ministerieel besluit
Indiening en verwijzing, blz. 183

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 183

Beslissing van de Geschillenraad
Indiening en verwijzing, blz. 183

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 184

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 184

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 184

Motie van orde
Voorstel tot aanvulling van de agenda,
blz. 184

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de provincies en gemeenten
– 603 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 184
Artikelsgewijze bespreking, blz. 184

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 januari 1975 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
– 604 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 185
Artikelsgewijze bespreking, blz. 185

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
– 607 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 186
Artikelsgewijze bespreking, blz. 186

Regeling van de werkzaamheden, blz. 186

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden over bouwvergunningen afgeleverd voor kleinhandelzaken in industriegebieden, blz. 188

Vraag om uitleg van de heer J. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden in verband met de tergend trage vorderingen van de ombouw van de N 49 tot autosnelweg, blz. 191

Vraag om uitleg van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de problemen inzake mobiliteit, verkeersveiligheid en geluidshinder van de Welriekende Dreef en de oostelijke ring rond Brussel, blz. 193

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, betreffende de afwerking van de Ring om Gent, blz. 198

Vraag om uitleg van de heer J. Ansoms tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het beleid inzake de aanleg van rotondes, blz. 200

Vraag om uitleg van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het rotondekruispunt N 16-Hoogkamerstraat en bewegwijzering naar ITS-industriezones, blz. 202

Vraag om uitleg van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het opstarten van vormingscursussen Buitenschoolse Kinderopvang, blz. 204

Nr. 8 Maandag 12 december 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 207

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO,

Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking, blz. 207

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling en voorstel met betrekking tot de agenda, blz. 208

Spreker : minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 208

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, W. De Vlieghe, E. Van Rompuy, L. Hancké, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door

de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting), Algemene toelichting, blz. 212
Spreker : de heer M. Didden, verslaggever

Financien en begroting, blz. 217

Sprekers : de heren A. Denys, L. Hancké, E. Van Rompuy, J. Timmermans, F. Dewinter, C. Lisabeth, J. Geysels, H. Schiltz, W. De Vlieghe, P. Van Grembergen, G. Annemans, P. Dewael, W. Verreycken en minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 249

Sprekers : de heren M. Seghers, V. Anciaux, E. Van Rompuy, mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, F. Dieleens, A. De Boeck en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 269

**Nr. 9 Dinsdag 13 december 1994
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 271

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen; Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz. 271

Sprekers : de heren L. Pierco, M. Van der Poorten, A. Denys, E. Van Rompuy, J. Van Hauthem, G. Vermassen, J. Tavernier, E. Van Vae-

renbergh, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heren R. Vanlerbergh, J. Valkeniers, minister T. Kelchtermans en minister L. Van den Bosche .

Regeling van de werkzaamheden, blz. 296

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer H. Olaerts aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om de leescultuur te bevorderen, blz. 298

Nr. 10 Dinsdag 13 december 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 301

Regeling van de werkzaamheden, blz. 301

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Econo-

mie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu “en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke ordening en Landinrichting, blz. 301
Sprekers : de heren J. Devolder, P. Breyne, F. Van den Eynde, J. Timmermans, L. Steenwegen, J. Caudron, V. Vautmans, J. Van Eetvelt, J. De Mol, J. De Seranno, M. Van der Poorten, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans, minister-president L. Van den Brande en minister J. Sauwens

Media, blz. 327

Sprekers : de heren D. Van Meche-len, W. Seeuws, P. Dewael, S. De Clerck, mevrouw M. Dillen, de heren D. Van der Maelen, H. Van Dienderen, H. Olaerts en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 344

Nr. 11 Woensdag 14 december 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 345

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) -Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) -Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 345

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, L. Van Nieuwenhuysen, L. Steenwe-

gen, D. Van der Maelen, P. Van Grembergen, L. Dierickx, J. Geysels, G. Versnick, J. Ulburghs, K. Van Overmeire, E. Van Rompuy, F. Van den Eynde, H. Candries, minister J. Sauwens en minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 369

Nr. 12 Woensdag 14 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 371

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie! Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 371

Sprekers : de heren F. Vergote, A. Denys, L. Barbé, E. Van Rompuy, P. Deprez, F. Wymeersch, J. Sleenckx, A. De Boeck, H. Olaerts, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren L. Hancké, E. Schuermans, J. Ulburghs, F. Dielens, F. Vermeiren, minister L. Detiège en minister-president L. Van den Brande

Openbare Werken en Vervoer, blz. 395
Sprekers : de heren V. Vautmans, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, mevrouw V. Dua, de heer J. De Serano, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 420

Nr. 13 Donderdag 15 december 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 421

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4

– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 421
Sprekers : de heren M. Verwilghen, A. Denys, H. Brouns, mevrouw V. Dua, de heren F. Wymeersch, E. Van Rompuy, X. Buisseret, J. Timmermans, L. Barbé, J. Van Looy, J. Geysels, M. Maertens, M. Capoen, G. Annemans, P. Van Grembergen, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 445

Nr. 14 Donderdag 15 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 447

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **degeleiding** van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 447

Sprekers : de heren D. Ramoudt, M. Van Peel, P. Van Grembergen, F. De Man, W. Seeuws, L. Dierickx, H. Lauwers, D. Van Mechelen, F. Cauwenberghs, J. Geysels, F. Van den Eynde, J. Caudron, M. Maertens, P. Dewael, minister H. Weckx

Welzijn en Gezondheid, blz. 472

Sprekers : de heer J. Valkeniers, mevrouw T. Merckx-Van Goeij, de heren F. Van den Eynde, mevrouw L. Maximus, de heren M. Maertens, G. Bossuyt, E. Van Vaerenbergh, B. Vandendriessche, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, minister L. Dettiège en minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 497

Nr. 15 Vrijdag 16 december 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 499

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 499

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 499
Intrekking, blz. 499

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 499

Moties
Indiening, blz. 499
Intrekking, blz. 500

Verslag
Indiening, blz. 500

Kennisgeving van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 500

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 500

Regeling van de werkzaamheden, blz. 500

Spreker : de heer J. Tavernier

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI

– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Algemene bespreking, blz. 500
Sprekers : de heer P. Hostekint, verslaggever, de heren J. Eeman, L. Martens, mevrouw A. Leysen, de heren G. Annemans, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, minister L. Van den Bossche

Motie van orde

Voorstel tot verdaging, blz. 512
Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw J. Leduc, de heren E. Van Rompuy en P. Van Grembergen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI

– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 514
Sprekers : de heren R. Swinnen, C. Moors, mevrouw J. Leduc, de heren R. Deswaene, J. Eeman, L. Appeltans, G. Annemans, J. Tavernier, L. Martens en minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 528
Sprekers : de heren R. Deswaene, J. Tavernier, J. Eeman, mevrouw J. Leduc, de heren R. Swinnen, A. Denys, G. Annemans en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 563

Nr. 16 Vrijdag 16 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 565

Samenstelling van commissies en werkgroepen, blz. 566

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van de heer J. Vandeuren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de hergroepering van de resterende Limburgse reconversiemiddelen, blz. 566

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse rege-

ring, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verzoening in de deelstaat Vlaanderen en in de federale staat België, blz. 567

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verwerking van potvis in veevoeder, blz. 568

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening 'en Binnenlandse Aangelegenheden, over de mogelijke voordracht van de heer Happort als burgemeester van Voeren, blz. 569

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het gebruik van de middelen van het Fonds voor Scheepsbouw voor de Wase reconversie, blz. 569

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 19 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 3
— 20 (1994-1995) — Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
— 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toelichtingen)
— 14 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4
— 17 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
— 13-A (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichtingen)
— 15 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
— 16 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 616 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
— 624 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 627 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 628 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
— 629 (1994-1995) — Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
— 605 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 15
Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 570

Sprekers : mevrouw J. Leduc, de heren R. Swinnen, de heer G. Annemans, L. Appeltans, P. Van Grembergen, L. Martens, E. Van Rompuy, J. Van Hauthem, H. Schiltz, J. Tavernier, mevrouw A. Leysen, minister-president L. Van den Brande en minister L. Van den Bossche

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
— 632 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 543 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 636 (1994-1995) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 600

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heer R. Landuyt, verslaggever, de heer D. Ramoudt, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche, mevrouw V. Dua, de heren J. Devolder, M. Capoen, L. Bril, M. Verwilghen, R. Van Rompaey, J. De Serrano, H. Coveliers

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar de commissies, blz. 622

Sprekers : de heren A. Denys, R. Landuyt, J. De Serrano, mevrouw V. Dua, de heer M. Verwilghen

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
— 632 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 543 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 636 (1994-1995) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 624

Sprekers : de heren D. Ramoudt, J. Devolder, R. Van Rompaey en minister N. De Batselier
Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen met de erbij horende Bijlagen 1, 11, 111, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII en XIX, de Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 en de Gemeenschappelijke Verklaringen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 9
— 644 (1994-1995) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 629

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heren P. Van Gremberaen, L. Dierickx, H. Suykerbuyk, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 633

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten : Akkoord houdende oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, Slotakte, Bijlagen IA, IB, IC, 2, 3 en 4, Besluiten en Verklaringen, en Memorandum van Akkoord inzake de verbintenissen betreffende financiële diensten, ondertekend te Marrakech op 15 april 1994
— 646 (1994-1995) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 633

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heren G. Geens, W. De Vlieghere, D. Van der Maelen, K. Van Overmeire, P. Van Grembergen, mevrouw V. Dua, de heren W. Van Wambeke, L. Steenwegen, G. Versnick, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 653

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 x1994-1995) – Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)
Artikelsgewijze bespreking, blz. 653

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 654

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 655
Spreker : de heer W. De Vlieghe

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 15
Artikelsgewijze bespreking, blz. 688

Werkingsbegroting van de Raad
Beraadslaging en stemming, blz. 700
Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Motie van orde
Voorstel tot verdaging van een agenda-punt, blz. 700
Spreker : de heer M. Olivier

Verklaring van de voorzitter, blz. 700

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI
– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Aangehouden stemmings, blz. 702
Sprekers : de heren G. Versnick, J. Devolder, F. Vergote
Hoofdelijke stemming, blz. 716

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)
Hoofdelijke stemming, blz. 717

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 719

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)
Hoofdelijke stemming, blz. 720

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)
Aangehouden stemmings, blz. 721
Hoofdelijke stemming, blz. 726

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 72X

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 15
Aangehouden stemmings, blz. 729
Hoofdelijke stemming, blz. 730

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de provincies en gemeenten
– 603 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 731
Spreker : de heer F. Dewinter

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 januari 1975 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
– 604 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 733

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
– 607 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 734

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen met de erbij horende Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV,

XV, XVI, XVII, XVIII en XIX, de Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 en de Gemeenschappelijke Verklaringen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 9
– 644 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten : Akkoord houdende oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, Slotakte, Bijlagen IA, IB, IC, 2, 3 en 4, Besluiten en Verklaringen, en Memorandum van Akkoord inzake de verbintenissen betreffende financiële diensten, ondertekend te Marrakech op 15 april 1994
– 646 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 736
Spreker : mevrouw M. De Meyer

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
– 632 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
– 543 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandebussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
– 636 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemmings, blz. 738
Hoofdelijke stemming, blz. 739
Spreker : de heer M. Maertens

Met redenen omklede motie van mevrouw S. Crevf tot besluit van de op 29 november 1994 door mevrouw S. Crevf in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het archiefwezen
– 638 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 741

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Vaerenbergh, P. Van Grembergen en H. Olaerts c.s. tot besluit van de **Op** 29 november 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Vanden Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kansen ter afwerking van de verdere staatsvorming na de Sint-Michielsakkoorden en de initiatieven van de Vlaamse regering in dit verband
– 639 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 742

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Vaerenbergh, P. Van Grembergen en H. Olaerts tot besluit van de op 29 november 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO; Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant – 640 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 743

Spreker : de heer F. Dielens

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 30 november 1994 door de heer H. Van Dienderen gehouden actuele interpellatie

tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het vrachtwagenvignet en de NMBS – 643 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 745

Motie van de heer H. Coveliers c.s. betreffende de uitoefening van het recht van onderzoek over het ontstaan, de omvang en de resultaten van de contacten tussen de Vlaamse regering en de Begeermann Groep

– 648 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 746

Sprekers : de heren H. Coveliers, J. Ulburghs, mevrouw M. De Meyer

Eindejaarswensen, blz. 750

Sprekers : de heer P. Van Grembergen en minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 750

Bijlagen

Bijlage I : Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 (Tabel), blz. 753

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 (Tabel), blz. 781

VOORZITTER : de heer M. Olivier, ondervoorzitter

- De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

- De vergadering wordt geopend om 9.32 uur.

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Cardoen, J. Caubergs, L. Goutry : gezondheidsredenen ;

P. Berben, E. Beysen, F. Vandembroucke : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 19 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
- 20 (1994-1995) - Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 12 (1993-1994) - Nr. 1 (Advies SERV)

- 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toelichtingen)

- 14 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

- 17 (1993-1994) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 12 (1993-1994) - Nr. 1 (Advies SERV)

- 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toelichtingen)

- 15 (1993-1994) - Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9

- 16 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

- 17 (1993-1994) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

BELEIDSBRIEF Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

- 616 (1994-1995) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 624 (1994-1995) - Nr. 1

BELEIDSNOTA Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

- 627 (1994-1995) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

- 628 (1994-1995) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 629 (1994-1995) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995

- 605 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 14

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD

De voorzitter : Wij behandelen nu verder de materie Leefmilieu en Natuurbehoud, waarvoor minister vice-president De Batselier bevoegd is en de door de minister vice-president ingediende beleidsbrief Leefmilieu,

Voorzitter

natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening.

De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, bij het begin van mijn uiteenzetting namens de VLD in dit begrotingsdebat met betrekking tot het hoofdstuk Leefmilieu, is het noodzakelijk enkele bedenkingen te formuleren bij het tot op heden gevoerde beleid en bij de geplande voortzetting van dit beleid. Wij moeten tevens blijven stilstaan bij de fundamenten waarop het beleid van de minister is geënt en gevolgtrekkingen doen voor de toekomst, waardoor er een andere visie op Leefmilieu kan ontstaan.

Ten slotte zal ik in het kort drie specifieke sectoren bespreken en hierover een aantal bedenkingen uiten.

De algemene doelstellingen die zijn terug te vinden in de beleidstoelichting rond het programma Leefmilieu, blijken op het vlak van instrumenten en middelen niet fundamenteel te worden gewijzigd. Er wordt voortgeborduurd op reeds eerder aangekaarte thema's.

De minister voorziet in een door het gewest op te stellen tweejaarlijks milieurapport – een eerste vorm van rapportering. Voorts zijn er de vijfjaarlijkse milieubeleidsplannen en ten slotte het jaarlijks opstellen van een milieu-jaarprogramma.

Deze drie plannen moeten als basis dienen voor het beleid. Deze aanpak weerspiegelt de vrij starre planningsvisie op een terrein dat nochtans onderhevig is aan enorme technische wijzigingen en realisaties.

Zo worden er ook initiatieven genomen op Europees vlak en is er een voortdurende verandering van de situatie op het terrein. De vraag rijst dan ook of een dergelijke eerder etatistische aanpak soepel genoeg is om

snel in te spelen op een sector in evolutie.

De minister blijft als fundament van zijn beleid terecht het vergunningsbeleid handhaven. Dit vergunningsbeleid is echter geen toonbeeld van stabiliteit en rechtszekerheid. In zijn beleidsnota bepaalt de minister dat er in Vlarem 1 wijzigingen zullen worden aangebracht in verband met de implementatie van het afvalstoffendecreet. Deze aanpassingen zijn noodzakelijk ingevolge uitspraken van de Raad van State. De procedures zullen worden verfijnd en de leesbaarheid van het document zal worden verbeterd.

Gezien echter de onwettigverklaring van Vlarem II waarover ik het in het verleden reeds heb gehad, kan enkel een volledig nieuw besluit een toekomst bieden. Intussen kan men zich afvragen of het geheel nog wel werkbaar blijft, en of het tweede deel dat zal worden toegevoegd, betere mogelijkheden biedt. Voorts kan men zich afvragen of de rechtszekerheid voor de bedrijven, die een beroep moeten doen op dit besluit, zal worden verhoogd.

De tweede pijler van het beleid van de minister is de controle op het naleven van de normen : de milieuinspectie. In zijn beleidsnota klaagt de minister er terecht over dat te veel gemeenten hun inspectietaak op de administratie afschuiven. Gezien de geringe middelen die de gemeenten voor hun milieubeleid worden toebedeeld, is dit niet te verwonderen. De minister wil het bestuur Milieuinspectie reorganiseren, waarbij het zich moet concentreren op de geplande controles en op de ernstige gevallen. Hij gaat ervan uit dat de gemeenten op dit vlak de eerstelijnscontrole moeten verrichten.

Een dergelijke reorganisatie – die in wezen kan worden toegejuicht – impliceert dat aan de gemeenten de nodige financiële middelen moeten worden gegeven om deze taak naar behoren te volbrengen. De huidige tegemoetkomingen die voortvloeien

uit de gemeentelijke milieuconvenanten zijn immers ontoereikend om het opgelegde takenpakket goed uit te voeren. Toch is er jammer genoeg geen kentering merkbaar in het tot op heden gevoerde beleid ter zake.

Om het milieubeleid te onderbouwen, wil de minister een beroep doen op een milieudatabank. Het is echter de bedoeling te evolueren tot één Vlaamse milieudatabank en daarvoor wordt een strategisch stuurplan opgesteld. Dit zou moeten leiden tot coördinatie van de verschillende systemen van databanken. Op basis van deze gegevens kan het heffingsbeleid worden afgestemd, maar volgens ons laat zulks veronderstellen dat het heffingsbeleid tot op heden eigenlijk op bijzonder weinig was gefundeerd. Bovendien is het verzamelen van al deze informatie noodzakelijk voor een dergelijk beleid, omdat alle kosten en vervuilingquota van elk bedrijf moeten worden ingeschat, vermits de heffingen op basis daarvan moeten worden bepaald. Mijnheer de minister, ik vrees dat dit een mammoettaak zal zijn.

Ter financiering van het milieubeleid en van de door de overheid uit te voeren zuiveringsactiviteiten, blijft de minister de nadruk leggen op de heffing. In dat verband, mijnheer de minister, verwijs ik naar studies die u liet uitvoeren door de VUB en het RUCA en die de geringe efficiëntie van het heffingsbeleid in Vlaanderen duidelijk aantonen. Hieruit bleek dat de heffingen regulerend dienden te zijn en dat er nood is aan voorspelbaarheid en gelijkelijkheid. Men zal aldus nagaan in hoeverre de effecten van de milieuheffingen tegemoet komen aan de doelstelling van het Vlaamse milieubeleid. Tevens wil men onderzoeken in welke mate de opbrengsten de financieringsbehoeften dekken, waarna een bijsturing – wellicht een verhoging – kan plaatsvinden.

Mijnheer de minister, u geeft toe dat te snel veranderende tarieven en regelgevingen ertoe leiden dat de economische realiteit niet meer kan vol-

Verwilghen

gen, waardoor de overheid die meer zeker kan zijn van haar inkomsten. Derhalve dient het effect van de heffingen op de interne bedrijfsstrategie en op de investeringen van de bedrijven verder te worden onderzocht. In dat verband verwijs ik trouwens naar de septemberverklaring van het Vlaamse Economisch Verbond, waarbij de trend in die richting duidelijk wordt aangegeven. Vervolgens, mijnheer de minister, zou het bestaande heffingssysteem volgens u geen gedragsveranderend effect hebben en wil u het reactiepatroon van de economische factoren op deze heffingen verder laten onderzoeken omdat u een wegloupeffect waarneemt van bedrijven naar regio's met een vriendelijker – lees milder – milieubeleid. Terecht laat u in die zin een vergelijkende landenstudie maken.

Volgens ons is het falen van het heffingssysteem te wijten aan het feit dat de overheid onmogelijk de interne bedrijfsstructuur en de marginale kosten van de bedrijven kan kennen, waardoor de vaststelling van de heffingen gebrekkig en onrechtvaardig verloopt. Een hele resem studies en databanken zijn er enkel en alleen op gericht precies deze gegevens te verzamelen en also een greep te krijgen op alle economische agenten. Dat lijkt ons een onmogelijk taak die vast en zeker niet voor de overheid is weggelegd.

Mijnheer de minister, u heeft duidelijk geen oog voor de meer marktconforme instrumenten zoals de verhandelbare emissierechten, die dergelijke economische beheersing door de overheid onnodig maken en die eigenlijk beletten dat men – zoals met de waterzuivering – in een straatje zonder einde terecht komt, waar de overheid niets anders meer kan doen dan opleggen en betalen.

Na de bespreking van deze twee fundamentele elementen die wij onderkennen in het gevoerde beleid, moet men, wars van alle politieke spel-

letjes, durven denken aan de gevolgen, in die zin dat leefmilieu de komende tien tot twintig jaar belangrijke financiële inspanningen zal eisen.

De toestand is dermate verziekt dat de financiële inspanningen voor de toekomst hoe dan ook bijzonder groot zullen zijn. Werkelijk fundamentele besparingen op het vlak van leefmilieu, bij een ongewijzigd beleid in de nabije toekomst, zal mijns inziens niet mogelijk zijn. Integendeel, de overheidsuitgaven zullen nog moeten toenemen. Wij moeten ons dan ook afvragen of de overheid in deze omstandigheden niet onnodig veel hooi op de vork neemt, met andere woorden of zij zich niet heeft overladen in de uitvoering van taken.

Mijnheer de minister, ik wil u toch eens het verschil aantonen van mogelijkheden die men heeft, om een beleid te voeren. Ik stel vast dat de overheid nu een vijftrapsbeleid voert.

Ten eerste, voorbereidende beleidsstudie en wetenschappelijk onderzoek. Daarmee zijn wij het eens; men kan dit trouwens ook in onze strategie terugvinden.

Ten tweede, normeren en vergunnen. Ik meen dat ook op dit vlak een overheidstaak is weggelegd.

Ten derde, controle. Dit is voor ons de meest essentiële overheidstaak.

Dan kom ik op de pijlers vier en vijf, en daarin verschillen wij duidelijk van mening.

De vierde trap is het innen van de heffingen; de vijfde trap het daadwerkelijk investeren van overheids-gelden in zuiveringsinfrastructuur, zowel voor waterzuivering als voor afval – de afvalovens – en de mestbank.

Mijnheer de voorzitter, collega's, wanneer men in deze optiek blijft voortwerken zal men nooit komen tot een break even-beleid tussen enerzijds de heffingen en anderzijds

de investeringskost van de overheid. Met andere woorden, men zal daarin nooit een evenwicht kunnen bereiken. De oorzaak daarvan is eigenlijk vrij gemakkelijk te achterhalen. Zij vindt haar oorsprong in het feit dat op die manier het principe de vervuiler betaalt niet terecht wordt toegepast.

Van deze gang van zaken zal mijns inziens het gevolg zijn, dat de milieusector alleen maar in grotere moeilijkheden zal komen. Het is geen taak van de overheid om die vierde en vijfde trap per definitie te willen uitvoeren. In onze visie, waarbij de overheid enkel die taken uitoefent die niet door de privé-sector kunnen worden gedaan, is een fundamentele koerswijziging in het milieubeleid slechts mogelijk indien men de taak van de Vlaamse Gemeenschap op het vlak van het leefmilieu reduceert tot drie werkzaamheden in plaats van vijf. Ten eerste, voorbereidende beleidsstudie en wetenschappelijk onderzoek; ten tweede, normeren en vergunnen; ten derde – en voor ons het allerbelangrijkste – controle.

In deze beleidsoptie legt de overheid enkel de spelregels vast, met andere woorden de emissienormen voor zowel water, lucht als bodem. Zij kan via haar vergunningenbeleid perfect sturend optreden inzake de toegestane totaalmissie. Het enige dat zij verder nog zal dienen te doen, is een zeer doorgedreven controle met daaraan gekoppeld significant hoge boetes bij overtredingen. Ik meen dat dit een absolute noodzaak is om in dit systeem zijn werkzaamheden te kunnen voortzetten.

Deze werkwijze vraagt wel een gevoelige verhoging van de middelen die aan controle moeten worden besteed, doch die middelen komen juist vrij door het feit dat men de trappen vier en vijf niet verder moet uitvoeren en dat men niet meer die gigantische investeringen zou moeten doen voor de verschillende zuiveringstechnieken die nu worden toegepast.

Verwilghen

Op deze wijze wordt de verantwoordelijkheid en de te betalen kost voor de vervuiling rechtstreeks gelegd bij degenen die ze veroorzaken. Hierdoor kan de vrije markt een rol spelen, en men zal daarop vrij snel een antwoord kunnen vinden omdat op dat ogenblik alle bedrijven er economisch belang bij hebben op deze situatie in te spelen ten einde te vermijden dat zij bij de controle tegen de lamp lopen.

Inzake het afvalstoffenbeleid blijft men hameren op de voorkoming en de recyclage, daar waar dit hele beleid door de federale ecotaks wordt onderuitgehaald. De federale optiek en de ecotaks is gericht op hergebruik. Dat is dus net het tegenovergestelde van wat u wil bekomen. Mijnheer de minister, wij volgen u in het standpunt dat u ter zake wil innemen, maar ik meen dat u toch eens op het federale niveau zult moeten aandringen om ten minste een soortgelijke positie in te nemen.

Ik wens nog enkele opmerkingen te formuleren in verband met de waterzuivering en de plannen die betrekking hebben op het natuurbehoud.

Wat het waterzuiveringsbeleid betreft, meen ik dat de te verwachten werking van de n.v. Aquafin wordt bestendigd. De factuur van Aquafin aan het MINA-fonds is veel minder hoog dan verwacht. Ik denk dat we daarmee in de toekomst rekening zullen moeten houden. Er zullen ook problemen rijzen inzake de waterzuivering zelf, en dit op een ogenblik dat men zal moeten overschakelen naar de AWP 11-plannen en het investeringsbeleid van Aquafin. Immers, hoe meer bedrijven zelf zuiveren, hoe minder infrastructuur van Aquafin nodig is. Het risico op overcapaciteit en nutteloze investeringen wordt, naar mijn oordeel, dan ook reëel, mede gezien de planmatige aanpak van dit beleid.

De voorzitter : Mijnheer Verwil-

ghen, ik verzoek u uw uiteenzetting te beëindigen.

De heer A. Denys : De heer Vergote zal het woord niet voeren.

De voorzitter : Goed, de heer Verwilghen beschikt dus over extra spreektijd. De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen : Ik dank de heer Vergote voor de extra spreektijd die hij aanbiedt.

Tot slot wens ik nog iets te zeggen over het programma in verband met natuurbehoud en groenvoorziening. Opnieuw wordt gesteld dat het patroon van natuurgebieden is vastgelegd in een Groene Hoofdstructuur, doch wegens de noodzakelijke inpassing van dit plan in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het uitblijven van het nieuwe ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening – een liedje dat we al heel vaak hebben moeten zingen en waarvoor u geen verantwoordelijkheid draagt, maar minister Kelchtermans slaagt er klaarblijkelijk niet in om daarin vooruitgang te boeken – bevindt men zich nog steeds in een voorbereidend stadium.

Mijnheer de minister, intussen heb ik vastgesteld dat u bent afgestapt van het voornemen om de Groene Hoofdstructuur autonoom te realiseren. Ik denk dat dit een verstandige beslissing is, want het zou wellicht niet mogelijk geweest zijn om dit alleen te torsen.

Inzake het behoud van natuurgebied opteert men nogmaals voor een voortzetting van het dure aankoopbeleid door de overheid zelf of via natuurverenigingen die hiervoor dan gesubsidieerd zullen worden. Er is evenwel, doch wel in uitvoering van een Europese verordening, 182 miljoen frank uitgetrokken om te komen tot beheersovereenkomsten met landbouwers wat – gezien de ambitieuze plannen die u in deze sector koestert – totaal ontoereikend is.

Het Instituut voor Natuurbehoud heeft, samen met de MINA-raad, een nieuw onderkomen gevonden zodat de werking hiervan kan worden opgevoerd. Dat het een nieuw onderkomen heeft gevonden, moet worden toegejuicht, maar er moet toch een ernstige gedachtenwisseling op gang worden gebracht met betrekking tot de rol van deze adviesinstelling die het Instituut voor Natuurbehoud toch zou moeten zijn. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen – en het duinendecreet sterkt mij in die opvatting – dat uiteindelijk deze instellingen van adviesinstellingen langzaam maar zeker naar beleidsinstellingen aan het verschuiven zijn.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dat kan niet. Ik denk dat, indien we deze piste verder bewandelen, wij ongetwijfeld regelrecht bergaf zullen gaan.

Tot slot dienen wij opnieuw op te merken dat het ontwerp van decreet tot begeleiding van de begroting maatregelen bevat die niets met de begroting te maken hebben en die eigenlijk zouden moeten worden geregeld door een wijziging van het decreet waarop ze betrekking hebben.

Ik heb reeds in het verleden aangeklaagd dat dit een zeer slechte legislatieve techniek is. U geeft dat ook toe wanneer u daarover wordt geïnterpelleerd. Ik vraag mij echter vaak af waarom men in de regering van dit verwerpelijke en verderfelijke systeem geen afstand kan nemen. Het kan alleen maar ons leefmilieu en de wetgeving ter zake ten goede komen.

Mijnheer de minister, u zult al begrepen hebben dat deze begroting onmogelijk de goedkeuring van de VLD kan wegdragen. Wij zullen er dan ook tegen stemmen.

De voorzitter : De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

Brouns

minister, collega's, de bespreking van een begroting is dikwijls ook een bezinningsmoment. We kunnen ons dan afvragen hoe ver we nu staan met het milieubeleid en waar we naartoe willen. Het Vlaamse regeerakkoord is nog steeds het uitgangspunt van het milieubeleid. Dit werd in april en oktober 1992 aangevuld met beleidsbrieven van de minister van Leefmilieu.

In het regeerakkoord werden een aantal belangrijke initiatieven inzake milieu en natuurbeleid aangekondigd. Deze initiatieven betreffen onder andere het kaderdecreet Milieuhygiëne, gebaseerd op het werk van de commissie Bocken, het decreet over het MER, het decreet op het natuurbehoud, het decreet inzake de heffing op het waterverbruik, de decretale regeling van de bekkencomités, de actieplannen voor sensibilisering, het decreet inzake de landinrichting en het decreet inzake de bescherming van landschappen en kustduinen.

Het regeerakkoord geeft ook aan dat verschillende bestaande reglementeringen geëvalueerd zullen worden, ondermeer Vlarem I en II, de milieuheffingen, de werking van de administratie en de pilootprojecten rond de landinrichting.

Veel hiervan is reeds uitgevoerd. De Vlaamse Raad keurde immers een decreet inzake milieubeleidsovereenkomsten en een nieuw afvalstoffendecreet goed. Het decreet bodemsanering zal, naar wij hopen, spoedig in de commissie voor Leefmilieu afgehandeld kunnen worden. Namens mijn fractie wil ik zeer uitdrukkelijk stellen dat de minister binnen de Vlaamse regering met inzet en bezieling heeft gewerkt. Ik wil hier aan toevoegen dat onze fractie met volle overtuiging de volgende decreten zal goedkeuren.

Het komt mij voor dat de realisatie van het beleid stilaan wordt afgerond. Wij hebben in de voorbije ja-

ren op een decretale onderbouw aangedrongen. Aan deze vraag van onze fractie werd gehoor gegeven. Nu blijft wel nog de vraag naar samenhang en integratie in het geheel bestaan. In de regeringsverklaring wordt over een kaderdecreet gesproken. In die geest heeft de commissie Bocken dan ook gewerkt. Sommige delen van het werk van deze commissie worden nu aangevat. De vraag is echter of er een samenhangende aanpak van het hele werk is en welke delen van het werk van de commissie nog in de vorm van een decreet zullen worden gegoten. Dient de commissie niet een soort eindverslag in te dienen dat ook hier besproken en geëvalueerd kan worden? De huidige toestand houdt immers bepaalde risico's in. Snel opeenvolgende wijzigingen van de bestaande milieuwetgeving houden gevaren in die per saldo een negatieve invloed kunnen uitoefenen op het milieubeleid. Door de afwezigheid van een globale benadering binnen de milieusector in relatie tot andere beleidsdomeinen dreigt overregulering te ontstaan. De snelheid waarmee wordt gewerkt, vormt ook een probleem voor de MINA-raad die zelf signalen in deze zin heeft gegeven. De MINA-raad vroeg om voldoende tijd om te kunnen overleggen.

Dit brengt ons bij de vraag hoe ver wij vandaag staan in het milieudebat. Sinds wij rapporten hebben kunnen lezen, zoals *Zorgen voor morgen* in 1989, werden wij met de neus op de feiten gedrukt. Er bestaat dus maar weinig discussie meer over de ernst van de toestand. De fase van probleemformulering ligt grotendeels achter ons. Leren om te keren vormde in het afgelopen jaar een belangrijke bijdrage hiertoe. Nu zijn we in de fase van beleidsmatige antwoorden op de veelheid van problemen gekomen. Tussen 1989 en 1992 zette de vorige minister van Leefmilieu heel wat initiatieven op de sporen.

Van bij het begin rees niet alleen de vraag op welke manier de proble-

men moesten worden aangepakt maar was het ook duidelijk dat nog een lange decretale weg moest worden afgelegd. De commissie voor de herziening van het milieurecht werd opgericht.

In tegenstelling tot de doelstellingen die niet langer in vraag worden gesteld, zorgen de concepten nog voor hevige discussies. Na advies van de SERV en de MINA-raad en bijsturing van de Vlaamse regering heeft de commissie voor de herziening van het milieurecht een aantal concepten vastgelegd. Niet toevallig heeft de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad deze teksten goedgekeurd. Een dergelijke werkwijze verzekert immers een breed maatschappelijk draagvlak. Bouwen aan een maatschappelijk draagvlak betekent bijvoorbeeld dat men rekening houdt met de bedrijfsleider die de Vlarem-11-regelegeving moet kunnen verderwerken. Wij moeten lessen trekken uit de ervaringen zodat de problemen op een rustige maar overtuigende

C VP- Kamerlid Hubert Brouns constateerde tijdens de bespreking van de begroting Leefmilieu dat de realisatie van het beleid stilaan wordt afgerond

Brouns

wijze, stapsgewijs en eensgezind kunnen worden aangepakt. Deze succesformule heeft reeds heel wat vruchten afgeworpen. De afgelopen maanden hebben ons aangezet tot grote waakzaamheid inzake de kwaliteit van het decretaal werk. De adviezen van de commissie **Bocken** kunnen dienen als ruggegraat van het decreetgevend werk.

Een ander belangrijk aspect van het leefmilieu is de duurzame ontwikkeling. De kranten *De Standaard* en *De Morgen* hebben op 13 december, onafhankelijk van elkaar en vanuit verschillende invalshoeken, gelijklopende ideeën gepubliceerd over duurzame ontwikkeling. Meer dan een jaar lang hebben organisaties uit de landbouwsector, de milieubeweging, de derde wereldbeweging en de consumentenorganisaties samengewerkt aan de intentieverklaring Landbouw binnen duurzame ontwikkeling. De intentieverklaring die op 23 november laatstleden werd ondertekend, bewijst dat de ondertekenaars de ernst van de problemen erkennen.

De CVP heeft altijd onderstreept dat de eensgezindheid over de doelstelling ontroerend is zolang men geen concrete plannen uitwerkt. De mate van eensgezindheid zal echter bepalend zijn voor het succes van het milieubeleid. Mijn fractie heeft er herhaaldelijk op aangedrongen de dialoog op te voeren.

Tijdens de bespreking van de federale begroting van Leefmilieu heb ik de minister gevraagd met de bevoegde commissarissen en geïnteresseerden een studiedag te organiseren in het Parlement.

Mijnheer de minister, wat gaat er met het belangrijke rapport gebeuren? Zal het ter discussie worden voorgelegd aan de betrokken economische sectoren?

Ik kom nog even terug op het strategievraagstuk, want daar gaat het milieudebat vandaag immers om. In de

inleiding op Keren om te leren benadrukt Aviel Verbruggen terecht dat de overheid een prominente rol moet spelen en moet uitmaken in hoeverre nog van natuur en milieu gebruik kan worden gemaakt. De voorwaarden die ze daaraan verbindt, dient ze bovendien consequent af te dwingen. Hij geeft toe dat de weg van duurzame ontwikkeling lang en onbekend is. Bovendien beklemtoont hij het volgende, ik citeer: Technologie speelt een hoofdrol, maar geen sololorol meer. Het is nodig de inspanningen te oriënteren naar structuur en gewoonteverandering. Einde citaat. In het slot van dit rapport wijst hij tevens op de grenzen van die rol, ik citeer: Wanneer wordt vastgesteld dat de rol van de overheid ook internationaal meer evolueert in de richting van normen stellend, activerend, organiserend. Einde citaat.

De overheid zal zich vanaf heden wellicht minder met de uitvoering van het milieubeleid inlaten dan tot nu de bedoeling was. De eerste aanzet van die evolutie, vinden we terug in het decreet op de milieubeleids-overeenkomsten. Bepaalde discussies van de commissie voor Leefmilieu zijn er overigens dikwijls toe terug te voeren. Wat staat ons als decreetgever nog te doen en wat niet?

We kunnen het beleid ook evalueren vanuit een consumentenstandpunt, vanuit een bedrijfsvisie – die sector moet er zich immers naar voegen – of vanuit de KMO's die het moeten toepassen. De maatschappelijke aanvaarding van een norm, het normbesef, is een van de bepalende factoren voor de doeltreffendheid van het beleid. Ook hier refereer ik weer aan Leren om te keren. Betekent dit dat de overheid van haar rol moet afzien? Natuurlijk niet, maar de manier van aanpakken is ook wat milieuproblemen betreft soms al een halve oplossing.

Het gevoerde milieubeleid zal zodoende pas een optimaal effect ressorteren zodra er verinnerlijking, een draagvlak, een evenwicht met de

economische realiteit en de ruimtelijke ordening is.

Vorige week las ik in de berichtgeving van de Bond van Gezinnen Verbruikers het verslag naar aanleiding van milieuhappening waar ook de minister zelf aanwezig was, dat uit onderzoek blijkt dat er een dringende nood is aan informatie inzake afvalverwijdering. Gedragsverandering is, samen met een sterke motivatie, een essentieel zijn om op het beleid enige invloed te hebben. Dit toont nogmaals aan dat een milieubeleid kan slagen zodra er een degelijk draagvlak is.

De voorzitter: De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Brouns, we moeten de moed opbrengen om vage en algemene begrippen zoals draagvlak, evenwicht tussen economie en ecologie enzovoort, ook eens concreet in te vullen. Ik refereer in dit verband aan het MAP. De administratie zegt dat bij een onmiddellijke en radicale invoering van alle intrinsieke normen, zelfs indien er lagere bemestingsnormen worden overeengekomen, er zowat 15.000 tot 20.000 arbeidsplaatsen verloren gaan. Deze bedenking in acht genomen, vindt u dan niet dat we dit plan beter op langere termijn spreiden? Doorbreken we anders niet het evenwicht tussen economie en ecologie door een dergelijk plan op te dringen?

De heer H. Brouns: Mijnheer Denys, u verwacht twee problemen die evenwel beide van economische aard zijn. U refereert naar een studie waaruit blijkt dat bij de directe invoering van dit plan een aantal arbeidsplaatsen eraan moeten geloven.

De overheid draagt mijns inziens een verplichting ten aanzien van het verlies aan arbeidsplaatsen. De oplossing voor het hele probleem van het MAP moet gepaard gaan met een landbouwreconversie. Het probleem van de ecologie is ook een probleem

Brouns

van het economisch gebeuren in de landbouw. We moeten er ons echter voor hoeden niet over te gaan tot het poneren van de stelling dat er op dit moment geen oplossing is.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil geen nieuwe stelling lanceren, maar alleen duidelijkheid in het debat creëren. Mijnheer Brouns, u verschilt blijkbaar hemelsbreed van mening met uw collega Van Rompuy. Deze laatste vond dat er een evenwicht moest bestaan tussen economie en ecologie, en dat het zeker niet tot verlies van arbeidsplaatsen mocht leiden. Als dat tot hiertoe leidt, moeten wij aan reconversie doen.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer Brouns, u zegt dat het verlies van arbeidsplaatsen economisch moet worden gecompenseerd vanuit de Vlaamse overheid. De Agalev-fractie heeft een tijdje geleden een motie ingediend, waarin stond dat het Vlaams landbouwinvesteringfonds zou moeten worden geheroriënteerd om de sociale problemen van het MAP op te vangen. De CVP heeft zich destijds onthouden bij de stemming op deze motie. Rekening houdend met wat mijnheer Brouns hier zegt, zou de stelling van de CVP in verband met deze motie misschien nog eens moeten worden herbekeken.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer Brouns, u spreekt zich vrij gemakkelijk uit over een soort reconversie. Wellicht is het echter aangeraden enkele getallen te vergelijken.

De jongste weken heb ik vernomen dat de Vlaamse regering bereid zou zijn een enveloppe van ongeveer 4

miljard frank uit te trekken voor reconversie naar aanleiding van de faling van de Boelwerf, waarbij 1.000 werkplaatsen verloren gingen. In de landbouwsector gaat het om 20.000 werkplaatsen. Trekt u deze lijn door ? Indien dat het geval is, staan wij voor een reconversie van ongeveer 80 miljard frank.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Ik vrees dat wij hier bij sloganeske taal zijn beland. Collega Brouns verwoordt hier met zijn stelling over het evenwicht tussen economie en ecologie het standpunt van onze fractie. Mevrouw Dua, als het MAP inderdaad zou leiden tot een verlies van 15.000 tot 20.000 arbeidsplaatsen, zouden wij een reconversiefonds van 15 tot 20 miljard frank moeten oprichten. Volgens u heeft de Vlaamse overheid daar geen geld voor. Collega Brouns stelt echter dat een zekere vorm van reconversie onvermijdelijk zal zijn indien het MAP tot een verlies van arbeidsplaatsen zou leiden. Collega Denys stelt de zaken echter veel te scherp en zoekt alleen maar spijkers op laag water.

De voorzitter : De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns : Mijnheer Denys, als u wilt weten wat reconversie kan betekenen, dan nodig ik u uit om eens in het Maasland te komen kijken hoeveel intensieve landbouwbedrijven overschakelen op het cultiveren van grove groenten. Dat is namelijk ook reconversie, en in tegenstelling tot het standpunt van de heer Wymeersch, moet dat niet altijd met harde franken worden betaald. Men kan ook binnen de landbouw aan reconversie doen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : De beste reconversie lijkt mij nog altijd die te zijn waarbij de mensen hun arbeidsplaats kunnen behouden. Gisteren werden wij hier geconfronteerd met een aan-

tal conflictpunten : de bemestingsnorm en de spreiding in de tijd van het uitvoeren van het MAP. Iedereen weet dat vertraging van de invoering tot een groter verlies aan arbeidsplaatsen zal leiden dan een onmiddellijke invoering.

Pleit u ervoor om het Mestactieplan te spreiden in de tijd, dit ten einde in de landbouwsector minder arbeidsplaatsen te laten verdwijnen ?

De heer H. Brouns : Mijnheer Denys, het Mestactieplan bevat reeds een spreiding van de normen. Ik ben het eens met de heer Van Rompuy die zegt dat dit debat niet kan worden herleid tot enkele slogans. De nog vast te leggen eindnormen moeten worden gerespecteerd. Ik heb niet de wetenschap om de betrokken studie te betwisten, maar ik kan wel nuanceren.

De heer A. Denys : Moet de timing waarop de studie is gebaseerd, worden gerespecteerd ?

De heer H. Brouns : Het is aan de mensen die deze studie hebben opgesteld ze te verantwoorden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de CVP-fractie heeft de decretale initiatieven die in de commissie en in de Vlaamse Raad zijn behandeld, goedgekeurd. Wij zullen deze begroting dan ook goedkeuren. Wij zullen ons blijven inzetten voor de uitvoering van de milieudoelstellingen, maar vragen bijzondere aandacht voor het debat over de duurzame ontwikkeling, dat zal moeten leiden tot een vergroting van het maatschappelijk draagvlak.

De voorzitter : De heer Buisseret heeft het woord.

De heer X. Buisseret (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over het dichten van de kloof tussen de politiek en de burger werd al vaak gesproken.

Als volksvertegenwoordiger is het

Buisseret

mijn taak om het volk in te lichten. Wanneer ik de beleidsnota lees, wordt mij duidelijk waarom er zoveel miljarden frank naar de milieu-sector vloeien. Wanneer ik echter de toverformules bekijk, ben ik ervan overtuigd dat het departement Infrastructuur een zeer zware begroting zal moeten indienen om al de bruggen die men zal nodig hebben om de kloof tussen de politiek en de burger te overbruggen, te bekostigen.

Wanneer men mij vragen stelt in verband met het milieubeleid, antwoord ik als volgt : Wel, mijn beste, naast de drie oorzaken van luchtverontreiniging, namelijk de industrie, de gebouwenverwarming en het wegverkeer die van bij de start van de inventaris wordt geregistreerd voor de contaminanten SO, NO, X(NO²), CO, CO², KWS, en stof, en naast de ammoniakemissies door de veeveelt, werd de inventaris uitgebreid met emissies van vluchtige organische stoffen, zware metalen, CFK's en BFK's, CH₄ en N₂O en de emissies van het vliegtuigverkeer.

Het volk kijkt naar mij en knikt begrijpend. Ach zeggen ze, zo zit dat in elkaar. Teverden met mijn aandachtige luisteraars orakel ik nog wat verder : In het meetprogramma naar micropolluenten heet het dat onderzoek wordt verricht naar de aanwezigheid van microverontreiniging in- en effluenten van de RZWI's en dat er een studie wordt verricht naar de aanwezigheid van PAK's in Vlaanderen. Plotseling zegt iemand in al zijn naïviteit : Daar begrijp ik geen jota van. In alle eerlijkheid, ik ook niet meer. Als in de commissie voor milieu een collega mij vraagt of wij soms per toeval in de commissie Justitie verzeild zijn, spreekt dat voor zich. PROSA, presi, hospaver, Comett, Techware, BAT, KGA, ATMOS. Het is het Latijn van de nieuwe milieugodsdienst. De denkers van de groene lobby hullen zich in een waas van onduidelijkheid. Het volk in de straat kan de bomen in. Dat druist

dan ook wel in tegen hun groene ideologie. Want, in de bomen klimmen, mag dat nog ?

Of er nu één beek of één rivier properder is geworden dankzij al dat gewauwel betwijfel ik ten zeerste. Laten wij nu eens klaar en duidelijk zijn. Milieubeleid wordt vandaag meestal vertaald in een bestraffing van de burger door het opleggen van taksen. Al dat straffen en beboeten maakt de man in de straat opstandig. Het gezegde dat het milieu nogal geld kost wordt stilaan gemeengoed. Het zou integendeel een aanmoedigingsbeleid moeten zijn waarbij belonend wordt opgetreden tegenover industrie en KMO's die de nodige milieuispanningen leveren. Ik denk aan fiscale aftrek. Iedereen onder ons zou moeten beseffen dat zorg voor de leefomgeving begint in het eigen straatbeeld. Het beleid moet gekenmerkt worden door het aanzetten van bedrijven tot het vervaardigen van omgevingsvriendelijke producten en tot het vermijden van afvallast. Ook de bevolking zorgt via huisverwarming, uitlaatgassen van verkeersmiddelen, afvalwaterlozing en de produktie van huisvuil voor een vergaande aantasting van de leefomgeving. Ook daar dringen zich belonende verminderde milieuheffingen op. Strenge controle op de aansluitingen van waterafvoer op het rioleringsnet, zonder zuiverende tussenstap zal een heffingsvermindering onmogelijk maken. Er is al over gepraat en over nagedacht om, waar mogelijk, te streven naar een terugnameplicht van TV's, koelkasten en dergelijke meer. Op Europees niveau zou er eveneens een normgeving moeten worden uitgewerkt. Op de in Europa ingevoerde produkten waarvoor lagere milieunormen worden gehanteerd dan deze die van toepassing zijn in de Europese Unie, dient een voldoende extra invoertaks te worden geheven.

Veel meer dan moeilijke woorden en onverstaanbare zinnen, het milieu is toch niet alleen voor een select clubje, zou u moeten streven naar het

aanscherpen van een bewustzijn bij de bevolking. Wij leven allen in de natuur, wij hebben er allen voordeel bij te leven in een gezond milieu. Wij weten niet precies hoe de natuur in elkaar steekt. Wel wordt het tijd voor ieder van ons om het geweer van schouder te veranderen. Wij moeten er ons terdege van bewust zijn dat wij niet buiten of boven de natuur staan maar er middenin. Milieubeleid gaat veel verder dan MAP en andere akkoorden. Omgevingsvriendelijkheid moet een gewoonte worden. Gezin, school en jeugdbeweging zijn opvoedingsmilieu's die daartoe kunnen bijdragen. Ik stel voor om vooral onze invloed te laten gelden in het onderwijs met een visie op de toekomst, waar doelbewust nog ingrepen mogelijk zijn. Pedagogisch onderbouwde natuurwandelingen kunnen een vast onderdeel van het lessenpakket worden. Het gebruik van overbodige of omgevingsbelastende verpakkingen bij het gebruik van voedsel en drank kan worden afgeraden. Scholen plaatsen bijvoorbeeld geen blikautomaten meer. Met onderwijsverantwoordelijken kan worden overlegd ten einde respect voor de eigen leefomgeving tot gewoonte te maken en dat vanaf de schoolbanken. De toekomst hoort aan de jeugd. Laat ons er voor zorgen dat er voor hen nog een leefbare toekomst is weggelegd. (Applaus)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de geactualiseerde beleidsbrief geeft de minister een overzicht van wat er sinds de vorige beleidsbrief is gerealiseerd, van de knelpunten waarvoor nog een oplossing moet worden gevonden en van de beleidsvoorname voor 1995.

Niemand kan ontkennen dat er in het milieubeleid vooruitgang wordt geboekt en dat het beleid continuïteit vertoont. Er moet ook verder vooruit worden gekeken dan wij in

Timmermans

het verleden of op andere beleidsdomeinen gewoon waren. Maar is er ook op het terrein beterschap te zien? In de rapporten van de Vlaamse Milieumaatschappij vindt men hoopvolle aanwijzingen dat de kwaliteit van lucht en oppervlaktewater niet altijd slechter wordt. Het zijn echter nog maar zeer schuchtere aanwijzingen. In 1993 was 8 percent van de waterlopen zeer zwaar verontreinigd. In 1990 was dat nog 20 percent. Anderzijds is het aantal meetpunten dat de kwalificatie aanvaardbaar meekreeg, gedaald van 3 percent in 1990 tot 0,5 percent in 1993. Blijkbaar krijgen we dus wel de ergste problemen stilaan onder controle, maar we zijn nog ver van een algemene kwaliteitsverbetering. De Vlaamse Milieumaatschappij en andere instanties en onder andere ook de auteurs van het eerste Natuur- en Milieurapport zeggen ons dat er nog grote en aanhoudende inspanningen nodig zijn om de kwaliteit van ons milieu op een wenselijk en duurzaam niveau te brengen. Die inspanningen kunnen niet door één groep worden gedragen. Het wetenschappelijk bewijs is geleverd dat de druk op het milieu door de gezinnen, de industrie en de landbouw zo groot is, dat alle inspanningen meteen zinloos worden wanneer één groep zijn verantwoordelijkheid ontloopt.

Vluchten kan niet meer, dat geldt zeker ook voor de regering, die nu niet mag aarzelen en resoluut de ingeslagen weg moet blijven volgen. In dit laatste jaar van de legislatuur mag niet worden toegegeven aan de verleiding om het wat rustiger aan te doen en om met name de moeilijke dossiers, die bij hun afwikkeling enige politieke moed vergen, uit te stellen. Daarmee kan misschien aan bepaalde belangengroepen een dienst worden bewezen, maar of de mensen zoiets waarderen, is minder zeker.

De minister-president verklaarde gisteren dat de beslissing met betrekking tot het MAP uiteindelijk vóór

het einde van dit jaar zal worden genomen. De landbouwsector heeft ruim acht jaar de tijd gekregen om zijn produktiewijze op meer ecologische doelstellingen af te stemmen, met drempelwaarden die wetenschappelijk werden vastgesteld. De echte, waarachtige landbouwer vergist zich dus van vijand. Velen laten zich vandaag immers op sleeptouw nemen en zijn misschien zelfs de gevangenen van de machtige industriële lobby's, waarvan zij dikwijls loonslaven zijn geworden. Het komt er dus op aan het familiale landbouwbedrijf optimale kansen te bieden in een natuurlijke omgeving. Het landbouwbeleid is dus aan fundamentele herziening toe. Ik onderschrijf de zienswijze van de heer Brouns, die namens de CVP pleitte voor de noodzakelijke heroriëntering van de landbouw.

De begroting die ons vandaag ter goedkeuring wordt voorgelegd, bevat geen grote verrassingen en sluit aan bij de beleidsvoornemens voor 1995. De inspanningen worden voortgezet en zelfs opgedreven. De machtiging van het MINA-fonds bedraagt nu al 16,4 miljard frank, dus ongeveer 340 miljoen frank meer dan het lopende jaar. Dat het peil van het MINA-fonds gehandhaafd blijft, is vooral te danken aan bijkomende financiële middelen uit de begroting. Een ernstige inspanning wordt ook geleverd om een milieudatabank op te richten, een minder opvallend maar onontbeerlijk instrument voor een gepland en onderbouwd milieubeleid.

De heffingen op afvalwater werden aangepast, geïndexeerd zoals dat vorig jaar al was afgesproken en de zogenaamde K-coëfficiënten worden gelijkgesteld aan 1, maar ook dat ligt volledig in de lijn en was reeds aangekondigd in het programmadecreet van 1991.

De tarieven voor afval worden wel grondiger herschikt. Ik hoef hier niet te herhalen dat afval letterlijk en figuurlijk een reuzegroot probleem blijft. De cijfers van OVAM leren

ons dat de economische verbetering de afvalproductie opnieuw doet toenemen. Het is dan ook meer dan verantwoord dat sommige afvalheffingen nog scherper worden gesteld om een groter regulerend effect te kunnen hebben. De tarieven voor illegale verwijdering worden zelfs verdubbeld, maar ook gewoon storten en verbranden wordt flink duurder. Uiteraard is de heffing op de verwerking van afval maar één instrument. Er is veel meer nodig om het probleem succesvol te lijf te kunnen gaan. Zo hopen wij bijvoorbeeld dat er snel schot komt in het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten over verpakkingsafval. We rekenen er daarom op dat de federale overheid het instrument van de ecotaks maximaal zal inzetten.

De begroting leefmilieu is de jongste jaren kwantitatief steeds belangrijker geworden. Zoals gezegd worden de inspanningen voortgezet en het ziet er niet naar uit dat we het in de komende jaren met minder middelen zullen kunnen waarmaken. Integendeel zelfs, de bedragen die genoemd worden voor bijvoorbeeld de opkuis van historische bodemverontreiniging en voor de aanleg van rioeringen, de bouw van waterzuiveringsinfrastructuur enzovoort, doen de oren suizen. Anderzijds zien we dat de opbrengst van sommige milieuheffingen, die een groot deel van de middelen moeten opbrengen, afneemt. We hoeven daarover niet verwonderd te zijn vermits de heffingen ten minste gedeeltelijk een regulerend effect beogen en het is dus niet meer dan normaal dat de opbrengst afneemt. Maar blijkbaar kan dat niet verhinderen dat de financiële nood hoog blijft en dat er dus steeds meer uit de algemene middelen moet worden geput. De dotatie aan het MINA-fonds is verzesvoudigd in drie jaar tijd en bedraagt nu al 3,5 miljard frank. Wij zijn helemaal niet gekant tegen het inzetten van begrotingsmiddelen voor milieuitgaven, maar we zouden ons toch eens moeten bezinnen over de toekomstige financiering van het mi-

Timmermans

lieubeleid. De minister heeft al een poging gedaan om de uitgaven voor waterzuivering in de hand te houden door een nieuwe overeenkomst te onderhandelen met Aquafin, maar dat neemt niet weg dat de uitgaven nog onvermijdelijk toenemen en dat de ontvangsten uit heffingen verminderen. De beloofde studie over de milieuheffingen is wellicht een goede aanleiding voor een debat ten gronde.

Er staat ons in het komende jaar nog veel en belangrijk decreetgevend werk te wachten. De regering heeft praktisch een aanvang genomen met de herziening van het milieurecht op basis van de voorstellen van de commissie Bocken. Een aantal decreten, zoals het nieuwe afvalstoffendecreet en het decreet over de milieubeleids-overeenkomsten, zijn al goedgekeurd. Het bodemdecreet wordt momenteel besproken in de commissie. Wij hopen alleszins nog het decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid en een decreet over de bedrijfsinterne milieuzorg te kunnen goedkeuren. Voeg daar nog aan toe de verschillende decreten voor het integraal waterbeheer, zijnde een decreet bekkenbeleid en een apart decreet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en een eventueel decreet kwantitatief waterbeheer en ten slotte het decreet op het natuurlijk milieu waarover ik het straks nog zal hebben. We verwachten van de regering ook nog voorstellen voor een nieuw MER-decreet, een decreet over de handhaving en een decreet over de aansprakelijkheid van de milieuschade. Het zal dus wel voor iedereen duidelijk zijn dat we nog lang niet op onze lauweren kunnen gaan rusten. We zouden ons zelf de vraag kunnen stellen of het niet teveel hooi op de vork is genomen, gelet op de korte tijd die ons nog rest. Het decreetgevend werk moet met zorg en niet overhaast gebeuren en we vinden het normaal dat de regering prioriteiten stelt, maar ik herhaal dat

een en ander geen excuus mag zijn om het belangrijke en noodzakelijke werk uit te stellen en zo aan bepaalde groepen het verkeerde signaal te geven zodat er van uitstel afstel kan komen.

Mijnheer de minister, bij deze gelegenheid mag ik ook niet nalaten aandacht te vragen voor het natuurbehoudsbeleid. 1995 werd, zoals u wellicht weet, uitgeroepen tot Europees Jaar van de Natuur. 1970, ook het Jaar van het Natuurbehoud, betekende op vele vlakken een positieve trendbreuk. De mensen gingen het belang inzien van natuur en natuurbehoud en de politici volgden. Een kwarteeuw later is er een hele weg afgelegd, maar niet zo dat het met de natuur nu beter is gesteld. Natuur blijft het zwakke broertje in het beleid, niet alleen als we het vergelijken met de zogenaamde harde sectoren, maar zelfs tegenover het milieubeleid. Natuur wordt soms nog te veel gezien als een luxeprobleem. Ik zou dan ook de hele regering en niet alleen de minister bevoegd voor het natuurbehoudsbeleid willen vragen om het komende jaar extra aandacht te hebben voor de natuur. Ik sluit mij ook aan bij het pleidooi van de heer Brouns om meer het accent te leggen op duurzaamheid.

Het thema van het Europees Natuurbeschermingsjaar is natuur buiten de reservaten. Natuurbehoud is inderdaad niet iets dat los staat van het overige beleid, zoals de natuur zich onmogelijk laat opsluiten in het beperkt aantal reservaten. Er is meer nodig. De natuur kan maar gered worden als alle kansen worden aangegrepen, als bovendien de mensen erbij worden betrokken, als er plaats wordt gemaakt voor de natuur en plaats voor de mensen in de natuur. We moeten kansen bieden aan de natuur, zoals ook de natuur kansen biedt, voor groen toerisme bijvoorbeeld of voor passieve recreatie, voor de landbouwers die bereid zijn zich in te schrijven in het beheer van natuur en landschap. Natuur en milieu worden te vaak en ten onrechte gezien in conflict met economie.

Deze regering heeft zeker al een en ander gepresteerd. Het duinendecreet dat we morgen zullen goedkeuren is meer dan een symbolische overwinning op grondspeculanten en op al wie geld wil slaan uit wat er ons nog aan natuur rest. Er is de afgelopen jaren ook veel op het spoor gezet: van ecologische impulsgebieden over regionale landschappen tot de nieuwe landinrichtingsprojecten. De tijd is rijp om die projecten te evalueren en te optimaliseren en vervolgens de inspanningen te bestendigen. Een vooruitstrevend nieuw decreet op het natuurbehoud zou de kroon op het werk kunnen zijn. Maar zoals gezegd moeten alle ministers oog hebben voor de Vlaamse natuur. Cruciaal is bijvoorbeeld ook de Groene Hoofdstructuur. Het beloofde Structuurplan Vlaanderen moet de ruimtelijke voorwaarden scheppen voor het behoud en de ontwikkeling van natuurwaarden en voor het samengaan van natuur met andere functies.

In het natuurbehoud – zoals overigens in elk ander beleidsdomein komt – komt het er niet alleen op aan goede wetten en reglementen te hebben en voldoende financiële middelen. Het is op het terrein dat de beleidsresultaten worden geboekt. Misschien kan ook daar in het jaar van het Natuurbehoud aan gewerkt worden. Het zou goed zijn om bij alle betrokkenen, bij de enthousiaste medewerkers van de nog jonge administratie voor natuurbehoud en -ontwikkeling en zeker ook bij de natuurverenigingen het oor te luisteren te leggen naar ervaringen en moeilijkheden waarmee men in het veld te maken heeft. In de administratie circuleert een voorstel om in de toekomst nog slechts een beperkt aantal boswachters ter beschikking te stellen van de dienst natuurbehoud. Hoe zit het dan met de bewaking van de terreinen en andere opdrachten? Met andere woorden, er is nog zoveel te doen op het vlak van leefmilieu en natuurbehoud.

Mijnheer de minister, de SP-fractie onderschrijft dan ook onverkort de

Timmermans

ze begroting en zal ze enthousiast goedkeuren zodat u uw beleid verder gestalte kunt geven. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn tussenkomst bestaat uit twee delen.

Ik zal op de eerste plaats het verschil aangeven tussen een klassiek en eng leefmilieubeleid en wat wij noemen een ecologisch leefmilieubeleid.

Vervolgens wens ik een aantal bedenkingen te maken, specifiek aangaande het beleid van de minister. Gezien het spoedtempo waarin de Vlaamse Raad deze week het GATT-akkoord besprak, is het duidelijk dat voor de Vlaamse regering enkel de klassieke economische doctrine werkelijk belangrijk is. Toverwoordjes zoals BNP zijn schering en inslag en als er economische groei is, dan zal de rest wel volgen en zullen wij evolueren tot een knap en welvarend Vlaanderen... In die context is Leefmilieu blijkbaar het departement bij uitstek om de scherpe hoekjes af te ronden.

Welnu, mijnheer de minister, hiermee zijn wij het niet eens. Indien men doordenkt over economie en duurzame ontwikkeling dan moeten precies de uitgangspunten en principes van de economie in vraag worden gesteld. Economische groei is niet per definitie positief ; bepaalde sectoren, zoals de bio-industrie, mogen zelfs niet meer groeien. Het BNP is geen goede waardemeter voor het welzijn van een samenleving.

De heer E. Van Rompuy : Geen groei is ook geen waarborg !

De heer L. Barbé : Inderdaad. Maar het is precies over deze klassieke uitgangspunten dat wij al jaren een debat vragen. Er moet eindelijk eens worden nagegaan wat al dan niet een goede parameter is aan de hand

waarvan de kwaliteit en de ontwikkeling van een samenleving kunnen worden getoetst. Op Europees vlak worden heel wat studies verricht rond het vinden van een groen nationaal produkt. Een dergelijke denkoefening zou ook aangewezen zijn in de Vlaamse Raad.

Mijnheer de minister, het begrip leefmilieu is erg ruim en bevat elementen die uw verantwoordelijkheid te buiten gaan. In dat verband stel ik vast dat uw collega bevoegd voor Economische Zaken, bijna onverkort economische groei promoot. Bovendien legde de minister van Openbare Werken van de vorige Vlaamse regering andere accenten inzake mobiliteit ; hij had aandacht voor de kwaliteit van het leven en voor de verkeersleefbaarheid. Tijdens zijn ambtsperiode was op dat vlak was een aanzet tot trendbreuk merkbaar – de aanleg van de A24 werd geschrapt – maar thans wordt een oud verhaal opgehaald en doet men een stap terug. Idem inzake rationeel energiebeleid en technologie, wat eveneens te maken heeft met Leefmilieu.

Thans wordt een klassiek economisch milieubeleid gevoerd, in de beste VEV-stijl, waardoor een duurzame ontwikkeling wordt gehypothekerd. Dat verhindert het voeren van een degelijk ecologisch beleid.

Wat opvalt is dat de beleidsdomeinen die ik daarnet aanhaalde : economie , rationeel energiebeleid, technologie.. . alle behoren tot de bevoegdheid van CVP-ministers. In dat verband formuleerde Hugo Abts de voorbije zomer in een vrije tribune de volgende vraag : Is de CVP een anti-milieupartij ? Naar aanleiding van de MAP-discussie werd uitvoerig ingegaan op deze vraag. Welnu, als men alle beleidsdomeinen overloopt, kan men slechts vaststellen dat de CVP-ministers eigenlijk geen interesse hebben voor deze materie en zodoende deze beleidsdomeinen hypothekeren.

Wat het beleidsdomein van de minis-

ter betreft, wil ik een aantal bemerkingen die ik reeds eerder heb gemaakt, herhalen. U kent onze kritiek en bedenkingen op Aquafin, dat nu op kruissnelheid is, maar inzake kleinschalige waterzuivering is het na drie jaar nog altijd wachten op de echte aanzet. De uitvoering van het afvalstoffenplan sleept aan. De milieueffingen voor de industrie moeten hoger zijn om een regulerend effect te hebben. Onze standpunten daaromtrent zijn voldoende bekend.

Mijnheer de minister, ik zou het dan ook iets ruimer willen zien. Iedereen weet dat u en uw kabinet in de voorbije drie jaar veel werk hebben verzet. Wat is er echter uit de pipeline gekomen, en wat zijn de uiteindelijke resultaten ?

Ik stel vast dat inzake het MAP – een van de meest essentiële discussies – er na een jaar onderhandelen nog steeds geen beslissing werd genomen. Dit heeft voor een groot gedeelte te maken – en collega Dua heeft dit reeds herhaaldelijk toegelicht – met het feit dat u koos voor een overlegprocedure, terwijl de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad de knopen moeten doorhakken. Dit heeft uiteraard ook alles te maken met het feit dat de belangrijkste partner in de Vlaamse regering zich eigenlijk niet altijd vóór het MAP heeft uitgesproken. Integendeel, de CVP-fractie kan reeds een jaar lang en blijkbaar nog altijd een definitieve beslissing tegenhouden. De CVP gaat daarin zeer ver. Naar aanleiding van de rellen rond het gebouw van de VVM citeer ik uw nieuwe collega, de heer Van Moerkerke, gisteren in Het Belang van Limburg : Het is normaal dat de boeren razend zijn. In hun plaats zou ik niet anders reageren. Einde citaat. Ik vind dit een schokkende uitspraak van een lid van de Vlaamse Raad.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Barbé, mag ik opmerken dat de heer Van Moerkerke een gecoöpteerd se-

Van Rompuy

nator is en dus geen lid van de Vlaamse Raad. Onze fractie distantiëert zich van de stellingen die door de heer Van Moerkerke ter zake werden ingenomen.

De heer L. Barbé : Dit is een belangrijke rechtzetting, die uw nieuwe collega direct naar af leidt. Daarmee is echter het probleem niet opgelost. Maandag laatstleden waren er ernstige rellen. Ik vind het verschrikkelijk dat zoiets kan gebeuren. Als dit dossier nog langer blijft aanslepen, is het niet uitgesloten dat wij nog een herhaling krijgen. Ik hoop dat u zich daarvan wel goed bewust bent.

Een ander voorbeeld is het voorontwerp van bekkendecreet. Het is nu eindelijk goedgekeurd ; de discussie zal uiteraard volgen. Ik meende echter dat er in ruime politieke middens een consensus bestond over het feit dat er een bekkendecreet moest komen. De vraag is waarom dit voorontwerp pas in december werd goedgekeurd en niet in de maand juni of juli toen alles klaar was.

Collega Van Rompuy, ik verwijs ter zake naar uw uitspraak in De Standaard. Deze zomer werd gezegd dat het bekkendecreet geen goed decreet was, dat het er eigenlijk niet kon komen. Wij moesten nog vijf lange maanden wachten. Ik meen dan ook dat er een verband bestaat tussen de uitspraken van collega Van Rompuy en het aanslepen van het bekkendecreet.

Dit illustreert nogmaals hoe zeer de CVP-fractie telkens weer leefmilieudossiers blokkeert en tegenhoudt.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Barbé, het is heel simpel te zeggen voorstander te zijn van een zuiver milieu, bepaalde verplichtingen te willen opleggen enzovoort. Feit is – en ik verwijs ter zake naar de uiteenzetting van de heer Brouns – dat er voor dergelijke zaken ook een

maatschappelijk draagvlak moet zijn. De betrokkenen moeten van bepaalde maatregelen kunnen worden overtuigd. Dit is het verschil tussen uw benadering en de onze. U kan ook zeggen voor een zuiver milieu te zijn en alle auto's in Vlaanderen verbieden. Ik geef toe dat het een extreem voorbeeld is.

Om nu op het bekkendecreet terug te komen, men moet toch weten wat de industrie en een aantal betrokkenen daarover denken, want het moet door de mensen op het terrein worden uitgevoerd. Vandaar dat onze fractie rekening houdt met de milieudoelstellingen en de manier waarop die in de realiteit kunnen worden doorgevoerd. Wij waken erover dat zij doelmatig en uitvoerbaar zijn.

Ik heb ooit vier mediadecreten door het Vlaamse parlement geloodst. Per decreet duurde dat gemiddeld een jaar. Dat is toch zo met alle decreten. We moeten toch niet zo maar ineens een beslissing nemen. U houdt er geen rekening mee dat uw mooie, utopische theorieën ook in de realiteit mensen en ondernemingen treft en zo de welvaart bedreigt. Dat is voor u blijkbaar geen doelstelling.

Dergelijke verwijten storen mij ten zeerste.

De heer L. Barbé : Collega Van Rompuy, denkt u nu echt dat u, door de manier waarop u het Mestactieplan aanpakt, het maatschappelijk draagvlak verhoogt ? Integendeel, dit is het voorbeeld bij uitstek van een slechte discussie waarin groepen tegen mekaar worden opgezet en waarin bepaalde, blijkbaar kleine segmenten van de samenleving – bio-industrie, agrobusiness – hier letterlijk door hun vertegenwoordiger laten zeggen wat hun belangen zijn en die dan nog eens laten doorwegen bij beslissingen die veel ruimer gaan dan de belangen van een kleine groep, maar die alles te maken hebben met de kwaliteit van de samenleving. Het

stoort mij dat uitgerekend de partij, die spreekt over postmaterialistische waarden, een nieuwe breuklijn enzovoort, op het ogenblik dat het echt op dossiers aankomt, telkens opnieuw kiest voor enkele economische sectoren en niet voor de kwaliteiten van het leven en het leefmilieu.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Denkt u met papieren normen alles te kunnen realiseren ? Als u de boer op het veld niet meekrijgt, dan staat u nergens.

De heer L. Barbé : Daarover gaat het niet.

De heer J. Geysels : Wie zegt dat wij met papieren normen werken ?

(Twistgesprek tussen leden van de CVP en van Agalev)

De voorzitter : Collega, ik verzoek u niet door elkaar te spreken.

De heer Van Looy heeft aan de heer Barbé een vraag gesteld. De heer Barbé zal een kort antwoord geven, want zijn spreektijd is verstreken.

De heer L. Barbé : U kent ons standpunt in verband met het Mestactieplan en leefmilieu in detail. Ik wil echter aantonen dat de manier waarop u de discussies hier in de Vlaamse Raad en in de Vlaamse regering aanpakt, niet alleen het leefmilieubeleid hypothekeert, maar ook wegen op een democratisch gesprek. Als het de bedoeling is dat de Vlaamse Raad een optelsom is van vertegenwoordigers die elk voor hun eigen lobby komen ijveren, dan gaan we helemaal naar af.

De heer E. Van Rompuy : Wie zegt dat het zo is ?

De heer L. Barbé : Dat is precies wat er aan het gebeuren is.

De heer E. Van Rompuy : Wat zal er gebeuren ?

De heer L. Barbé : Ik verwijs verder naar de zeer belangrijke verklaring van minister Sauwens die hij hier gisteren heeft afgelegd.

Hem werd gevraagd waar het landschapsdecreet blijft. Dit is belangrijk want het geeft de gelegenheid om een maatschappelijk draagvlak te realiseren inzake waarden en kwaliteit van landschappen. Landbouwers, landschapbeheerders, bewoners en de overheden kunnen daaraan samen werken.

De heer Sauwens zegt dat de totstandkoming van dit decreet eigenlijk wordt gehypothekeerd door de MAP-discussie. Nu blijkt nog eens dat een decreet waarmee u precies aan dat maatschappelijk draagvlak kunt werken, waarmee u schwing in het Vlaamse Gewest kunt brengen, eigenlijk opnieuw door diezelfde groepen wordt gehypothekeerd. Dat zijn wij dan beu.

De voorzitter : Mijnheer Barbé, ik vraag u uw uiteenzetting te beëindigen. U hebt nagenoeg de volledige spreektijd van uw fractie gebruikt.

De heer Barbé : Mijnheer de voorzitter, ik werd zeer vaak onderbroken.

De heer M. Maertens : Ik wens een korte vraag te stellen aan de collega van de CVP die het woord heeft gevoerd. Is het precies om de boeren voor zijn kar te hebben dat hij achterpoortjes inbouwt en in het duinendecreet en in de VUT-regeling ?

De heer J. Van Looy : Wat bedoelt u met de achterpoortjes van het duinendecreet ?

De heer M. Maertens : Ik zal u daar morgen op antwoorden.

De voorzitter : Collega's, het duinendecreet is thans niet aan de orde.

De heer J. Van Looy : Wat hebben normen te maken met achterpoortjes ?

De voorzitter : Mijnheer Barbé, wil u uw uiteenzetting beëindigen ?

De heer L. Barbé : De Vlaamse regering voert een klassiek economisch beleid dat een duurzame ontwikkeling onmogelijk maakt. Er is nog geen integratie van ecologie in het beleid.

De SP zit blijkbaar in het defensief en kan niet doorwegen inzake leefmilieu. De CVP-fractie blijft dossier op dossier blokkeren en uitstellen, waarmee ze inderdaad haar reputatie van anti-milieupartij alle eer aan doet. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, bij de bespreking van de laatste begroting van deze legislatuur past het om even terug te blikken op het in de voorbije jaren gepresteerde werk.

Hierbij valt onmiddellijk op dat de planmatige aanpak via een gecoördineerde en klare regelgeving de rode draad is doorheen het gevoerde beleid. In het recente verleden zijn er twee belangrijke instrumenten bijgekomen om dit beleid te ondersteunen en verder de oriënteren, namelijk het milieuraapport Leren om te keren en de vijf sectorale milieubeleidsplannen inzake water, bodem, lucht, geluid en natuur. Belangrijk hierbij is dat deze milieubeleidsplannen en de deeldecreten die eruit zullen worden afgeleid, gecoördineerd worden door het kaderdecreet Milieuhygiëne, opgesteld door de commissie Bocken, zodat de samenhang en de doorzichtigheid van de milieuwetgeving gewaarborgd blijven.

In dit kader heeft de Vlaamse Raad al twee belangrijke decreten goedgekeurd, namelijk het decreet Milieubeleidsovereenkomsten en het afvalstoffendecreet. Binnenkort komt daar ook het decreet inzake bodemsanering bij dat thans wordt besproken in de commissie voor Leefmilieu. Uit de beleidsnota kunnen wij echter afleiden dat er nog een lange weg moet worden afgelegd. Mijn-

heer de minister, wij kunnen enkel de hoop uitspreken dat wij voldoende tijd zullen krijgen om deze belangrijke deeldecreten nog van kracht te laten worden.

In verband met het afvalwaterprobleem lijkt de gevolgde politiek inzake heffingen en vergunningen gunstige effecten te hebben, en wel in die mate dat de watervervuiling door bedrijven reeds gevoelig is teruggedrongen. Toch blijft de algemene toestand van onze waterlopen bedroevend slecht en dit verhoudingsgewijs meer en meer door de vervuiling door de gezinnen en de landbouw. Dit geldt natuurlijk verhoudingsgewijs, want als het aandeel van een van de betrokkenen procentueel daalt, dan stijgt bij een constante vervuiling het aandeel van de anderen. Hoe dan ook, de vervuiling door de gezinnen en de landbouw veroorzaakt een groot probleem inzake waterzuivering. Wat de gezinnen betreft, ligt het knelpunt bij de nog steeds onvoldoende uitgebouwde gemeentelijke rioleringsstelsels. Onlangs heeft Vlario daarover een rapport uitgebracht. Volgens Vlario situeert het probleem van de gemeenten zich op drie terreinen. Er is namelijk geen uniforme basis, er is een gebrek aan geld en ook de kennis en de motivatie ontbreken. Om het probleem van het ontbreken van een uniforme basis op te lossen, pleit Vlario ondermeer voor het opstellen van een eisenpakket inzake inventarisatie, stelselkeuze, ontwerp en uitvoering van de rioleringsstelsels. Mijnheer de minister, is dat ook uw mening ? Vindt de regering dat men op dit vlak een andere aanpak moet voorstaan ? Zo ja, welke voor-nemens hebt u in dit verband ? Wat het geldgebrek betreft, moeten wij vaststellen dat het aanleggen van gemeentelijke rioleringen inderdaad een vrij dure aangelegenheid is. Ondanks de bijzondere gewestbijdrage van 500 miljoen frank voor 1993 en 613 miljoen frank voor 1994 en 1995 is er toch nog altijd een enorme vertraging in het aanleggen van deze rioleringen. Nog steeds ontbreken er

Capoen

vele belangrijke schakels. Er blijft dus een levensgroot financieringsprobleem bestaan. Op welke manier zal men bijkomende middelen zoeken om bepaalde probleemgemeenten uit de nood te helpen? Vooral landelijke gemeenten met veel wegen, en dus automatisch ook veel rioleringen, moeten verhoudingsgewijs een enorme inspanning leveren om hun hele grondgebied van rioleringen te voorzien. De gemeenten hebben trouwens niet alleen voor de aanleg van rioleringen met geldgebrek te kampen. De gemeenten staan op de eerste lijn inzake het milieubeleid maar zij hebben op veel vlakken te weinig middelen om de opdrachten uit te voeren. Dat zal ook in de toekomst een enorm probleem zijn. Voor een evenwichtige uitbouw van het milieubeleid zal men meer en meer aandacht moeten besteden aan deze belangrijke maar zeer zwakke schakel in het geheel.

De Vlaamse regering moet zich blijvend inspannen om het gebrek aan kennis en motivatie van de gemeentebesturen inzake leefmilieubeleid weg te werken.

De watervervuiling door de landbouwsector blijft een politiek probleem. De afhandeling van het MAP heeft heel wat vertraging opgelopen omdat er geen eensgezindheid bestaat noch binnen de regering, noch tussen de verschillende belangengroepen.

De vervuiling van het oppervlakte- en grondwater en de bodem ten gevolge van de overbemesting vormt nochtans een zware bedreiging voor de volksgezondheid. Verder uitstel van het dossier is onaanvaardbaar. Het algemeen belang primeert immers boven het groeps- of privébelang.

Van bij het begin was het duidelijk dat het wegwerken van de mestoverschotten niet pijnloos kan verlopen. De Volksunie is echter van mening dat nieuwe methodes zoals mestver-

werkingstechnieken een sociaal en economisch aanvaardbare oplossing van dit probleem mogelijk maken zodat de oorspronkelijke doelstellingen van het MAP onaangetast blijven. De eis van bepaalde belangengroepen de normen te verlagen, biedt geen blijvende oplossing.

De hoeveelheden huishoudelijk en industrieel afval blijven toenemen; de klassieke verwijderingsmiddelen zoals storten en verbranding worden steeds kleiner. Om het probleem te bestrijden heeft het beleid resoluut gekozen voor preventie en recyclage. De ondersteuning van het Prestiprogramma en een subsidiëeringsbeleid gericht op compostering, sorteercentra en containerparken zijn daarvan voorbeelden. Omdat het uiteindelijk welslagen van het preventie- en recyclagebeleid grotendeels afhangt van de bereidheid tot medewerking van de bevolking en de ondernemingen moet de regering blijvend werk maken van een intense en aangehouden sensibilisatiecampagne.

Mijnheer de minister, uw beleidsbrief schenkt heel wat aandacht aan het grondwaterbeleid dat gericht is op een duurzaam gebruik. De algemene doelstellingen van het grondwaterbeleid kaderen in een integrale benadering van het watergebruik zowel kwalitatief als kwantitatief. Ik heb reeds herhaalde malen gesproken over het probleem van de dalende grondwatertafel, meer bepaald de kritieke toestand van het sokkelwater. De beleidsnota vermeldt dat er heel wat meetpunten werden opgericht. Kan de minister de evolutie van de stand van het sokkelwater toelichten? Deze is immers van strategisch belang voor de Vlaamse economie en de volksgezondheid. Een paar jaar geleden daalde de stand jaarlijks met ongeveer 5 meter zodat de pyrexgesteenten werden aangetaast. Zal de regering bij een blijvende daling maatregelen nemen om het afpompen te beletten en de lagen extra te voeden?

Inzake natuurbeleid gebeurde al

veel voorbereidend werk in het kader van de Groene Hoofdstructuur en het decreet betreffende natuurbehoud en het natuurlijk milieu. We hopen dat de besluitvorming omtrent deze werkzaamheden niet met opzet zal worden vertraagd, want bepaalde kringen sturen duidelijk aan op een koppeling van deze dossiers aan dat het MAP. Tijdens vrije tribunes wordt in memoranda van de belangengroepen het groenbeleid in twijfel getrokken, omdat het een aantal hectare afsnijdt van het gebied waar het mogelijk is mest uit te voeren. Daaraan toegeven zou alleen een toonbeeld van kortzichtigheid zijn, want dan zet u alles op de helling: het mestbeleid, dat tot doel heeft de mestproductie terug te schroeven, en het groenbeleid, dat erop is gericht onze samenleving leefbaar te houden.

Duurzame ontwikkeling vergt een absolute mentaliteitswijziging om een ombuiging van ons productie- en consumptiepatroon te bekomen. Daarmee gaat dan wel een voortdurende zoektocht naar evenwicht tussen economie en ecologie gepaard. Die ommezwaai vraagt vanzelfsprekend tijd. U opteerde daarom wijze en pragmatische aanpak van de milieuproblematiek. Parallel daarmee ontwikkelde zich een onvermoeibare aandacht voor de systematische uitbouw en versterking van het maatschappelijke draagvlak waarop dit milieubeleid moet steunen.

We stellen dus vast dat de voorgestelde begroting en uw beleidsbrief een logisch verlengstuk vormen van wat wij aan het begin van deze zittingsperiode hebben onderschreven. Vandaar ook dat we deze begroting met volle overtuiging zullen goedkeuren.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de discussie omtrent het MAP dateert al

Wymeersch

van vorig jaar. Toen werd dat debat gevoerd tijdens de begrotingsbesprekingen met betrekking tot milieu en niet tijdens de besprekingen inzake landbouw, zoals nu het geval is. Ik wil aan u ongeveer dezelfde vragen voorleggen als aan de minister-president en verwacht daarop een even duidelijk antwoord.

Het MAP op zichzelf kwam vandaag nog niet aan bod, maar ik ben ervan overtuigd dat mevrouw Dua die materie zal aansnijden. Mijnheer de minister, we moeten u in feite feliciteren : u blijkt zich niet alleen binnen uw fractie als een politiek zwaargewicht te ontpoppen, maar ook binnen de Vlaamse regering. U wijkt geen duimbreed af van de lijn die u inzake milieubeleid wenst te volgen en dat siert u. Of men het daar nu mee eens is of niet, maakt niets uit.

Bepaalde aspecten van het MAP, dat andermaal zeer actueel is, vraagt evenwel nog om opheldering. De minister-president, de heer Van den Brande, verklaarde gisteren dat nog vóór het einde van dit jaar een beslissing moet worden getroffen. Hij voegde daar zonder verwijl aan toe dat gedurende die korte periode nog altijd ruimte blijft voor overleg en discussie.

In de media geeft u te verstaan dat er geen overleg meer mogelijk is, want er worden volgens u geen nieuwe elementen meer aangedragen. Blijkbaar bestaan er echter nog altijd discussiepunten waarover geen overeenstemming is bereikt.

Mijnheer de minister, is er overeenstemming of niet inzake de normen, inzake de spreiding in tijd van het MAP, en inzake de definitie van het gezinsbedrijf ? De term gezinsbedrijf ligt ons niet goed, wij vragen ons nog altijd af aan welke ecologische doelstellingen deze definitie moet voldoen. U probeert het milieu te verbeteren door sociaal-economische maatregelen te nemen en u creëert de definitie van een econo-

misch gegeven. Deze verbinding kunnen wij niet helemaal volgen, en wij vragen u dan ook om nadere uitleg. Wij vinden het absurd dat om de bio-industrie aan te pakken alles op een hoop wordt gegooid en positieve discriminatie wordt gevoerd ten voordele van bepaalde gezinsbedrijven. Als men echter de schuldige wil treffen, moet men die rechtstreeks aanpakken.

Het is een politieke keuze van uwentwege, en u houdt voet bij stuk. Aan de andere kant duiken heel wat studies inzake de landbouwsector op. Een ervan trekt onze bijzondere aandacht omdat het een van de meest objectieve studies is – en dat is de studie van het ALT. De minister-president zei gisteren dat hij zeker rekening zou houden met de conclusies. Mijnheer de minister, zal u daar ook rekening mee houden ? U zou ooit hebben gezegd dat deze studie als onvolledig en zelfs als onjuist dient te worden bestempeld. Hebt u zo'n uitspraak gedaan ? Er zullen dus afvloeiingen plaatsvinden in de landbouwsector. Uiteraard zullen de eerste slachtoffers de financieel ongezonde bedrijven en uitbolende bedrijven zijn, daar hebben wij geen problemen mee, want die zullen op korte en middellange termijn toch verdwijnen.

Niettemin zullen ook een groot aantal gezonde bedrijven of verdwijnen of in de marginaliteit terechtkomen. Andere maatregelen zullen leiden tot vergrijzing binnen de sector, die zodoende volledig zal worden afgeschreven. Het gaat hier nochtans om een primaire sector die instaat voor een groot gedeelte van onze eigen voedselvoorziening. Deze sector heeft nog altijd een positieve handelsbalans. U dient zich bij uw politieke keuze goed bewust te zijn van de gevolgen op middellange en lange termijn voor de Vlaamse economie.

Aan de ene kant legt een deel van de bevolking – overigens is dat hun goed recht – de nadruk op het ecologische standpunt, aan de andere kant is een ander deel van de bevol-

king van mening dat wij moeten voortbouwen op wat de Vlaamse economie en samenleving heeft grootgemaakt, namelijk de Vlaamse landbouw.

Het Vlaams Blok behoort tot de tweede categorie. Wij zijn het er dan ook mee eens dat er iets moet gebeuren. Mits naleving van minimale normen, moet een economisch rendabele landbouw mogelijk zijn en blijven. Bovendien moet er ruimte zijn voor expansie.

Wij blijven ons scharen achter degenen die zich op het ogenblik verzetten tegen het Mestactieplan. Dit zal ook het geval zijn wanneer dit plan in de Vlaamse Raad ten gronde wordt besproken en wij zullen geen water bij de wijn doen.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de raid van de ABS-boeren maandag tegen de Vlaamse Milieumaatschappij bewijst nogmaals dat het MAP-dossier is verziekt, en duidelijk in een impasse zit. Wat Agalev reeds maanden geleden heeft voorspeld, is uitgekomen. Door niet onmiddellijk de MAP-knoop door te hakken, door de boeren in de onzekerheid te laten en door de politieke spelletjes tussen de meerderheidspartijen, is dit dossier onbespreekbaar geworden en werd vrij spel gegeven aan onverantwoorde opruiers die via straatterror hun gelijk proberen te halen.

Het is beschamend dat een organisatie als het ABS dergelijke technieken moedwillig gebruikt, en daardoor de boeren in diskrediet brengt bij de publieke opinie. Men kan van mening verschillen over de inhoud van het MAP. Iedereen heeft overigens het recht om zijn mening te uiten, maar er bestaat geen enkele verontschuldiging voor de geweldplegingen van vorige week. Deze acties moeten dan ook scherp worden veroordeeld.

Dua

De Vlaamse regering heeft eveneens een zeer zware verantwoordelijkheid in wat er is gebeurd. Men heeft in dit dossier namelijk een verrottingsstrategie toegepast. Om electorale redenen heeft de Vlaamse regering het Map steeds voor zich uit geschoven zonder een beslissing te nemen. Eerst waren er de Europese verkiezingen, dan de gemeenteraadsverkiezingen en wellicht beginnen ook de komende parlementsverkiezingen een belangrijke rol te spelen. Dat er verdeeldheid is binnen de meerderheidspartijen zal voor iedereen duidelijk zijn.

De strijd wordt gevoerd via de media. De CVP laat geen gelegenheid voorbijgaan om de laten blijken dat ze het Mestactieplan niet zal steunen, waarbij als argument wordt aangehaald dat de leefbaarheid van de landbouwbedrijven in het gedrang zal komen.

Mijnheer Van Rompuy, ik stel vast dat de CVP met dubbele tong spreekt. In het MAP-dossier ontloopt zij zich als de grote verdediger van de boeren. Wanneer hun toekomst echter werkelijk op het spel staat, zwijgt zij als vermoord.

Momenteel wordt in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen van de Kamer het GATT-dossier besproken. In de Vlaamse Raad wordt de goedkeuring van dit verdrag als een onbelangrijk detail behandeld. Iedereen weet echter dat het landbouwluik van de GATT-akkoorden aan de landbouw meer schade zal berokkenen dan het MAP of gelijk welke andere milieumaatregel. Door deze akkoorden en het daaruit voortvloeiende landbouwbeleid, wordt de landbouw zogenaamd geliberaliseerd. In de praktijk betekent dit dat, tengevolge van de drastische prijsverlagingen, het inkomen van de boeren gemiddeld met 15 tot 25 percent zal dalen. In België zullen er hierdoor tienduizenden bedrijven verdwijnen. Indien er een dossier is, waardoor de overlevingskansen van

de landbouw werkelijk op het spel worden gezet, dan is dit het GATT-dossier. Wat deze akkoorden betreft was de CVP echter heel wat minder combattief en men was graag bereid om de landbouw op te offeren aan de belangen van de grote economische machten.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mevrouw, ik wil alleen maar zeggen dat ik u volledig bijtreed. Ik doe dat nu omdat ik waarschijnlijk bij het einde van uw uiteenzetting niet zal kunnen applaudisseren.

Mevrouw V. Dua : Dat hoeft ook niet, mijnheer Wymeersch.

Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat men de achterban tracht te sussen door de boeren op te jatten tegen het MAP en tegen de milieubeweging. Het drama is dat er door de huidige impasse een voor iedereen aanvaardbare oplossing verder weg lijkt dan ooit. Men wil geen oplossing meer voor de immense milieu-problemen.

Mijnheer de minister, wij hebben steeds gesteld dat de bemestingsnormen de pijlers vormen van het MAP. Alles lijkt er op te wijzen dat deze normen zullen worden afgezwakt. Het signaal van het kabinet van minister Van den Brande was in dit verband duidelijk. Ik wil nogmaals met klem aandringen op het behoud van de oorspronkelijke bemestingsnormen vermits ze vanuit ecologisch standpunt reeds minimaal zijn. Deze bemestingsnormen werden opge-maakt door de beste deskundigen in Vlaanderen. Zij werden uitgewerkt door de bodemkundige dienst die op dat terrein een jarenlange expertise heeft. Het is schandalig dat deze deskundigen zo maar opzij worden geschoven en worden vervangen door wetenschappers die als enige referentie kunnen aanbrengen dat ze een nauwe band hebben met de Boerenbond. Mijnheer van Rompuy, ik heb gezegd dat ik beroep zou doen op

uw gezond verstand. De bemestingsnormen die door de Boerenbond worden voorgesteld zijn, zelfs vanuit landbouwkundig oogpunt, onverdigbaar. De hoge cijfers die nu voor grasland worden gegeven, zullen nooit door een goede boer in de praktijk worden toegepast. Als hij zulk een bemesting toedient op grasland dan zullen de koeien sterven aan kopziekte door het hoge kaligehalte. Ik meen dat de heer Van Looy als collega landbouwingenieur dit kan bevestigen.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Over welke mest hebt u het, mevrouw ? Als gras enkel met rundermest wordt gemest, dan rijst inderdaad dat probleem.

Mevrouw V. Dua : Ook met varkensmest.

De heer J. Van Looy : Veel minder.

Mevrouw V. Dua : U geeft mij toch gelijk dat, als de bemestingsnorm van de Boerenbond wordt toegepast, de koeien dood gaan aan kopziekte.

De heer J. Van Looy : Dat is niet waar.

Mevrouw V. Dua : Dat is wel zo, denk daarover maar eens goed na.

De heer J. Van Looy : Dat is de reden waarom er een uitwisseling moet zijn van mest tussen varkens en runderboeren en dat de rundermest naar de maïsvelden moet en de varkensmest naar het grasland.

Mevrouw V. Dua : Het perfide van heel het systeem dat nu in het MAP is opgenomen, is dat men eigenlijk per bedrijf het totale bemestingspakket gaat bepalen. De boeren gaan de zware bemesting op hun grasland en zelfs op de andere teelten niet toepassen. Zij zullen er voor zorgen dat zij enkele hectaren maïs hebben waarop zij het mest kunnen dumpen. Voor het overige zullen zij landbouwkundig verantwoorde mestnormen toepassen. Dat is het drama dat

Dua

zich zal voordoen wanneer de bemestingsnormen zullen worden versoepeld.

Mijnheer de minister, ik dring er bijgevolg nogmaals op aan dat de oorspronkelijke bemestingsnormen worden behouden. Een verdere afzwakking zal leiden tot verdere dumping en er zal niets worden gewijzigd aan de huidige vervuiling. In verband met de globale problematiek hoop ik dat u de situatie in Nederland van nabij volgt. Daar is men na jaren discussie en experimenteren met mestverwerking uiteindelijk ook tot het besluit gekomen dat een vermindering van de veestapel in de nabije toekomst onvermijdelijk is. De mestfabrieken in Nederland moeten momenteel hun deuren sluiten omdat er geen afzet is voor hun producten maar ook omdat mestverwerking sowieso onbetaalbaar is. Ik verwijs naar de studie van professor Viaene die dat heel gedetailleerd heeft onderzocht en die tot dezelfde conclusie komt.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Mevrouw Dua, als u het debat in Nederland zo goed volgt dan kent u het besluit van het recente debat over de bemestingsnormen. De bevoegde minister heeft dit debat besloten door te stellen dat de wetenschap momenteel niet in staat is om eindbemestingsnormen vast te leggen. In Vlaanderen kunnen we hetzelfde besluit treffen als we kijken naar het gehakketak tussen wetenschappers waaruit ieder het zijne tracht te halen.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer Van Looy, ik moet er uw aandacht op vestigen dat de bemestingsnormen in Nederland en Denemarken een stuk lager liggen dan bij ons. Er zijn daar ondertussen ook stikstofnormen vrijgegeven. Ik kan u de documenten geven die ik vanuit Nederland heb ontvangen. Tegen het jaar 2000 zal

men ook daar een nieuwe evaluatie maken van de bemestingsnormen. De Nederlandse minister heeft nu al verklaard dat de afbouw van de veestapel de enige oplossing is, want mestverwerking is een doodlopende piste, wat wij ook al altijd hebben gezegd.

De enige oplossing voor het mestprobleem, de enige mogelijkheid om de bemestingsnormen in de praktijk toepasbaar te maken, is een afbouw van de veestapel. Dat kan alleen maar gebeuren door de bio-industrie drastisch te ontmoedigen. Natuurlijk zal veel afhangen van de uiteindelijke definitie van het gezinsbedrijf en van de integrator. Dan kunnen maatregelen genomen worden tegen de integratoren.

Wij wachten dus met veel ongeduld op wat de volgende dagen in de Vlaamse regering zal worden beslist.

Mijnheer de minister, misschien kunt u nu reeds aan de Vlaamse Raad meedelen in welke mate de elementen die ik heb aangehaald, zullen zijn opgenomen in uw voorstellen. Ik verwacht ook antwoord op volgende concrete vragen.

Is afzwakking van de oorspronkelijke bemestingsnormen die door de beste experts van Vlaanderen werden opgemaakt, bespreekbaar ?

Is er nog een discussie mogelijk over de definitie gezinsbedrijf ? Welke definitie zal door u uiteindelijk worden verdedigd ? Aansluitend daarop vraag ik u hoe het staat met de prijs garantiecontracten ? Worden die ook opgenomen in de definitie van het gezinsbedrijf ?

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, er is heel wat te zeggen over een leefmilieubeleid. Vandaag wordt de discussie daarover overschaduwd door één element eruit.

Inzake het algemeen beleid ben ik

het eens met wat de heer Barbé in zijn inleiding heeft verklaard en met verschillende items uit de uiteenzetting van de heer Verwilghen omdat zij het debat toch iets ruimer voerden.

Een ecologisch beleid is inderdaad ruimer dan de mogelijkheden die het Leefmilieu-ambt bieden. Als minister van Economie stelde ik vaak vast dat er ook daar een taak is weggelegd voor het behoud van het leefmilieu. Daar kunnen tal van preventie maatregelen worden genomen die het de minister van Leefmilieu gemakkelijker kunnen maken.

De heer Verwilghen had het over de planning. Ik vrees dat er hier een misverstand is inzake de verschillende definities van plannings. Vaak denkt men daarbij terug aan de wet van 1975, niet de beste ervaring in dit land. Voor deze wet baseerde men zich op de Franse wetgeving, wat een vergissing bleek te zijn. U hebt enkele rapporten geciteerd. Men moet eigenlijk beginnen met het opmaken van de inventaris, van de staat van het leefmilieu. Dat stadium zijn wij nu voorbij.

Verskillende sprekers hebben verwezen naar het rapport *Leren om te keren*.

205 deskundigen hebben in dit rapport alle in Vlaanderen aanwezige gegevens over leefmilieu verzameld. Dat is een niet onaardige prestatie, misschien wel de beste beleidsprestatie van de jongste drie jaar. Natuurlijk heeft dit rapport niet de actualiteit gehaald en is het nergens verschenen. Niemand die er naar verwijst, terwijl het doorslaggevend is voor het beleid.

Eens de analyse klaar, moeten we natuurlijk keuzen maken, anders gezegd overgaan tot strategische planning. We hebben gekozen voor een vijfjarenplan, omdat vijf jaar voortaan zal overeenstemmen met de duur van een legislatuur in de Vlaamse Raad. Vanaf 1999 zal men om de vijf jaar een plan aan de

De Batselier

Vlaamse Raad voorleggen. Een regering die aantreedt, kan dus onmiddellijk zeggen wat ze met het plan wil doen. Tegelijkertijd moeten er jaarplannen worden uitgewerkt die samen met de begroting worden ingediend zodat er controle mogelijk is. Raadsleden zullen dus kunnen nagaan wat de regering wel en niet uitvoert zodat de regering kan bijsturen. Hier is zeker geen sprake van een starre planning, wel integendeel. Het heeft ook niets te maken met etatisme. Tot mijn grote verbazing moet ik overigens vaststellen dat het vooral niet-socialistische denkers zijn die over planning schrijven, meer dan socialistische denkers. Ook de grote ondernemingen werken tegenwoordig met strategische planning.

Mijnheer Verwilghen, wat de milieuvergunningen betreft, kan ik u heet van de naald meedelen dat ik Vlaam 1 en Vlaam 11 vandaag bij de regering heb ingediend. Wie gezegd heeft dat dit nog maanden zou duren, had het dus verkeerd voor. Ik wou deze reglementeringen zo vlug mogelijk indienen zonder nog langer te wachten op de adviezen van interne werkgroepen. Zoals u ziet, kunnen we dus wel snel werken.

De inspectie heeft een moeilijke start gekend. Vandaag hebben we een kruissnelheid bereikt. De BMI richt zich vooral op stortterreinen, huisvuilinstallaties, afvalwaterinstallaties, afvalolieinstallaties enzovoort.

Het heffingsbeleid is natuurlijk altijd een belangrijk discussiepunt in een begroting. Van de verhouding 60/40 die we in 1991 hanteerden zijn we overgeschakeld naar de verhouding 40/60, 40 voor de particulieren en 60 voor de bedrijven. Iedereen pleit voor meer regulerende heffingen. Ik mag daarbij wel opmerken dat milieu-investeringen ook nog moeten worden gefinancierd. Ik word dus geconfronteerd met twee contraintes. Het is echter duidelijk dat de

heffingen die worden toegepast, nog steeds zeer laag zijn en dus een onvoldoende regulerend effect hebben.

De voorzitter : De heer Verwilghen heeft het woord voor een korte onderbreking.

De heer M. Verwilghen : Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat er twee contraintes zijn. Ik had graag vernomen waaraan u de voorkeur geeft. Het respecteren van deze contraintes leidt immers tot een financieel débâcle. Er moet een keuze worden gemaakt. Het ligt voor de hand dat de controle de voorrang moet krijgen op de infrastructuur. Ik beschouw het als onmogelijk om beide te combineren.

Minister N. De Batselier : Enerzijds geeft het rapport over de milieuheffingen en andere economische instrumenten met betrekking tot het milieubeleid een aantal richtlijnen ter zake. Hieruit blijkt dat verhandelbare emissierechten in Vlaanderen niet kunnen worden toegepast.

Voorts nemen de kosten voor Aquafin voortdurend toe. Ik heb over dit dossier reeds keiharde onderhandelingen gevoerd. Er is een nieuwe overeenkomst tot stand gekomen, waarbij wij het gevaar liepen dat de privé-aandeelhouder zou afhaken. Deze onderhandelingen hebben 10 tot 15 miljard frank opgeleverd ten voordele van het Vlaams Gewest. Ik heb mijn ministerportefeuille dus ruimschoots verdiend.

Ondanks deze nieuwe overeenkomst zal de rekening voor Aquafin bij constant beleid 21 miljard frank per jaar bedragen. De middelen van het MINA-fonds bedragen momenteel 16 miljard frank.

Daarom heb ik gezorgd voor een combinatie ten einde de investeringsprogramma's op 6 miljard frank te brengen. Ik ben het met u eens dat de overheid minder moet investeren in infrastructuur wanneer de bedrijven zelf regulerend werken. Ten gevolge van de regulerende heffingen doen zij dit inderdaad.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de minister, wat dat betreft wil ik u een vraag stellen. U schetst op een correcte manier de gigantische bedragen waarmee de operatie Aquafin 2000-2010 zal gepaard gaan.

Minister Demeester, verantwoordelijk voor de begroting, heeft hieraan in de commissie nog belangrijke elementen toegevoegd. Indien de kosten voor Aquafin inderdaad de pan uit rijzen, worden wij geconfronteerd met het probleem dat de regulerende heffingen louter een financieringsheffing zijn. In dat geval komt één van de hefbomen van het milieubeleid in het gedrang. De heffingen moeten immers zodanig worden gemoduleerd, dat zij een regulerend effect hebben op het niveau zelf. Hoe zult u tegemoetkomen aan dit probleem ?

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Geysels, vorige week voerde ik bij de VLM in Aalst toevallig een zinvol gesprek over heffingen, meer in het bijzonder op het vlak van het afvalwater. Er was toen sprake van een combinatie tot stand te brengen. Regulerende heffingen kunnen immers op korte termijn meer opbrengen. Wellicht zullen wij moeten overgaan naar een meer stringente heffing op het afvalwater. Volgens sommigen leveren wij enorme inspanningen inzake Leefmilieu, maar in vergelijking met het buitenland is dat niet zo. Bij het horen van de reacties dienaangaande vraag ik mij soms af of wij in een ontwikkelingsland leven en omringd zijn door een bende naïevelingen die niet weten wat er gebeurt in de wereld en of wij tenminste weten dat Vlaanderen in Europa ligt ! In de ons omringende landen treedt men immers veel scherper op inzake heffingen. Ondanks de kleine oppervlakte van Vlaanderen – in feite te vergelijken met een stad – moet men toch goed beseffen

De Batselier

dat men zich niet alles kan permitteren. Dat betekent dat wij op bepaalde niveaus strengere maatregelen moeten treffen. Zo bedraagt het aantal varkens in Frankrijk, dat meer dan 40 X groter is dan Vlaanderen, amper 2,5 maal meer dan het aantal – gekende – varkens in Vlaanderen. Dat wijst toch duidelijk op een probleem ! Het vergt aldus niet veel gezond verstand om in te zien dat bepaalde maatregelen moeten worden genomen.

Over de heffingen moet een grondig debat worden gevoerd buiten de begrotingsbesprekingen. Een begroting moet immers onmiddellijk in functie staan van alle noden die voortvloeien uit de verschillende materies en de bevoegdheden die ermee samengaan. Het tijdstip waarop een dergelijk debat kan plaatsvinden hangt uiteraard wat af van het ogenblik waarop de studie hieromtrent volledig is afgrond. Ik ben hoe dan ook bereid een dergelijk debat te voeren in de commissie alvorens mijn suggesties aan de regering voor te leggen.

Via het nieuwe afvalstoffendecreet proberen wij meer vat te krijgen op de afvalproblematiek. Tot op heden moest het Vlaamse Gewest meestal een afwachter houding aannemen aangezien de gemeenten ter zake bevoegd waren. Er konden wel plannen worden gemaakt en voorstellen worden gedaan, maar het was niet mogelijk daadwerkelijk te reageren. Samen met Vlaams-Brabant hebben wij ons over deze aangelegenheid gebogen en een en ander heeft mij verbaasd. Iedereen weet dat de afvalproblematiek een van onze essentiële bekommernissen is. Welnu, ik heb alle gemeenten aangeschreven en hen mijn voorstellen overgemaakt, met de vraag mij hun mening dien-aangaande kenbaar te maken. Tot mijn grote verbazing hebben slechts de helft ervan hierop geantwoord. Politiek gezien is dat een schande ! In de brief was weliswaar vermeld dat geen antwoord een positieve

houding veronderstelde ten opzichte van de suggesties. Dit bewijst duidelijk dat er een gebrek is aan engagement om zijn verantwoordelijkheid te durven nemen aangaande een concrete aangelegenheid. Jammer genoeg wordt er meer en meer gesproken over de kloof die ontstaat, maar verantwoordelijkheid opnemen, dat durft men niet.

De heer Verwilghen en nog andere leden hebben gesproken over de Groene Hoofdstructuur. De heer Timmermans beschouwt dit zelfs als een zeer centraal punt in heel het natuurbehoud.

Ik wens in te gaan op de Groene Hoofdstructuur wat de afbakening betreft binnen het Structuurplan Vlaanderen. Niemand kan betwisten dat dit logisch is. Het is duidelijk dat er een Groene Hoofdstructuur moet bestaan, zoals er een industriële hoofdstructuur moet zijn. Wanneer men echter al dat groen, geel, paars samenlegt is Vlaanderen veel te klein. Ofwel moeten wij oorlog voeren om Vlaanderen te vergroten ofwel zullen wij allemaal onze eisen moeten inperken. Wat echter belangrijk is, en waarvoor ik aan de Vlaamse regering de goedkeuring heb gevraagd, is het principe dat ik zou werken op mijn terrein, namelijk een decreet op het natuurbehoud, dat bepaalt in welke gebieden wat mag gebeuren, bijvoorbeeld wat er mag gebeuren in een kerngebied, in een natuurontwikkelingsgebied. Dit moet in een decreet worden ingeschreven. Deze taak is nu afgerond. Op basis van dit advies werd in de MINA-raad een unaniem akkoord bereikt tussen milieu- en landbouworganisaties. Hier hangt natuurlijk een prijskaartje aan, vooral voor de landbouw. Men geeft er de voorkeur aan bepaalde natuurgebieden op te kopen, waarbij alleen via beheersovereenkomsten nog iets kan worden gedaan. Ik ben bereid daarop in te gaan. Maar, zoals de heer Verwilghen heeft gezegd, zal de 182 miljoen frank die nu in de begroting zijn ingeschreven, daartoe niet

volstaan. Ik ben benieuwd of iedereen daarmee akkoord zal gaan. Er moet dus een akkoord zijn tussen landbouw en milieuorganisaties om dit te honoreren. Wij kunnen nu deze vraag niet beantwoorden ; de toekomst zal uitwijzen wat ter zake kan worden bereikt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, men kan toch ook beheersovereenkomsten sluiten met de landbouwers zelf, zonder gronden op te kopen. Waarom gaat men die weg niet op ? Men kan met de landbouwer een duidelijk overeenkomst sluiten. Hij heeft ervaring, en ik meen dat hij nog altijd dé aangewezen persoon is om aan natuurbehoud te doen. Als men met de landbouwer afspraken maakt, moet men niet overgaan tot het opkopen van gronden. Waarom moet men daarvoor geld uitgeven ? Waarom moet men die gronden nationaliseren ?

Minister N. De Batselier : Mijnheer Denys, de twee mogelijkheden bestaan. De ene is reeds in de wet opgenomen. Ook in het MAP zijn er bijvoorbeeld 32.000 hectaren natuurgebied waarvoor in het decreet nul-bemesting staat ingeschreven. Er zijn wel beheersovereenkomsten mogelijk. Gisteren ontving ik een delegatie van boeren. Een boer van de delegatie van de Boerenbond zei dat het een schande was. Hij had 2 hectaren grond liggen in een natuurgebied waarvoor een nul-bemesting geldt. Ik heb die man geantwoord dat het een schande is zijn dossier niet beter te kennen. In het MAP staat inderdaad nul-bemesting voor sommige gebieden ingeschreven, tenzij een beheersovereenkomst wordt gesloten. Voor die 32.000 hectaren kunnen de boeren dus vrijwillig beheersovereenkomsten sluiten. En als men oplegt nog minder bemesten, dan krijgt hij daarvoor zelfs centen. Maar wat kan ik er aan doen als men niet wil luisteren. Het MAP is een dossier dat zo mis geïnformeerd is, gewild mis geïnformeerd,

De Batselier

dat de mensen nu op straat komen. Zij vechten echter voor iets en vooral tegen iets dat niet bestaat.

Ik daag al degenen die hier aanwezig zijn uit om mij te zeggen wat in het Mestactieplan staat. Iedereen spreekt erover. Iedereen durft er allerlei zaken over zeggen. Het hangt mijn keel uit dat daarover allerlei zaken worden gezegd, zonder dat men er iets van weet. Wie durft zeggen dat De Batselier een asociaal man is, wanneer hij de zaak 10 jaar laat uitstellen en hen 10 jaar de kans geeft om hen aan te passen. Ik neem dat niet langer van mensen die het dossier in feite niet kennen.

Wij hebben vandaag inderdaad nog een discussie over het MAP. Niemand moet dat verbergen en ik wens dat ook niet te verbergen. Noch de CVP, noch de SP, noch de Volksunie heeft dat te verbergen. Ik zeg u in elk geval duidelijk dat wij het in de regering unaniem eens zijn over

N.a.v. de bespreking van de begroting Leefmilieu en Natuurbehoud gaf minister Norbert De Batselier (SP) een stand van zaken van het Mestactieplan

de noodzaak van een Mestactieplan. Hier, in dit halfroond, wordt dit ook gezegd, maar hier twijfel ik eraan of iedereen het wel meent. In de regering meent men dat.

Iedereen is ervan overtuigd dat mijn dossier sluitend is. De vraag is of het politiek haalbaar is. Een maatschappelijk draagvlak is voor mij niet hetzelfde als politieke haalbaarheid.

Er zijn nog drie hoofdknelpunten : de normen, de uitrijregeling en de gebiedsgerichte verscherpte normen.

Het is duidelijk dat we, inzake de uitrijregeling tot een akkoord kunnen komen. Het is duidelijk dat er, zoals hier werd gezegd, een fasering moet zijn. Ik heb niet het woord uitstel gehoord. Ik heb fasering gehoord. Tot 2002 was het de bedoeling om te faseren. Het is de bedoeling om te zeggen dat men in 1996 van normen uitgaat, dat men in 1999 opnieuw normen zal hebben en dat men in 2002 de eindnormen zal hebben.

De cruciale vraag is van welke normen wordt uitgegaan en daarover hebben we nog geen akkoord bereikt. Er bestaat natuurlijk slechts een akkoord over het geheel wanneer over alles een akkoord bestaat.

Ik hoop nog altijd dat we vóór het einde van het jaar tot een beslissing kunnen komen. Wij hadden beter in juni-juli de knoop definitief doorgehakt, ook in verband met deze drie punten. Wij zijn met drie partijen en om tot een akkoord te komen, moeten wij dus met drie zijn.

Een dezer dagen, uiterlijk over een paar dagen, zal ik mijn voorstel indienen. Ik zou het niet langer een normaal element van beslissingswijze noemen, indien ik nog langer zou wachten. Over geen enkel dossier werd zoveel overleg gepleegd als over dit. Volgens sommigen werd er zelfs te veel overleg gepleegd. Het is duidelijk dat alle betrokkenen hier telkenmale werden gehoord en dat

we perfect weten wie welke stellingen waarom verdedigt.

Ik weet niet of ik mijn stelling zal kunnen handhaven. De onderhandelingen zullen dat uitwijzen. Het is echter mijn stelling dat we bij de normen van de wetenschappers moeten blijven. Deze normen werden in feite al afgezwakt ten opzichte van wat ooit in het MAP 1993 stond. Deze wetenschappers zijn drie mensen uit de landbouwsector en één uit de sector leefmilieu. Zij hebben een akkoord bereikt.

Volgens mij is het enig in dit land dat wetenschappers een akkoord bereiken vanuit een tegenstrijdige invalshoek. Wie ben ik dan als politicus om die norm te wijzigen ? Zij hebben bekeken wat de gewassen kunnen verdragen, wat hun opnamecapaciteit is en wat de grond kan verdragen. Als politici hebben wij gezegd dat wij die normen willen bereiken, dat is onze verantwoordelijkheid, maar dat we dat niet van vandaag op morgen zullen doen. We zullen dit invoeren in oktober 2002. Deze morgen hoorde ik nog op de radio dat iemand schrijft dat we de industrie geen acht jaar de tijd geven om de normen te bereiken. Dat is inderdaad juist. In feite zeg ik hier dat de landbouwsector tot oktober 2002 de normen mag overschrijden. Dat zegt hier hard liner De Batselier. Men mag de normen nog acht jaar lang overschrijden.

Dit dossier is te belangrijk om partijpolitieke spelletjes te spelen. Het gaat hier om de volksgezondheid en om mensen die hiermee hun brood verdienen en die denken dat die broodwinning in gevaar is. Ik kan u met studies in de hand aantonen, bijvoorbeeld met de ALT-studie, dat de sociale implicaties fel overdreven worden. Het is niet De Batselier die de economische studie heeft gemaakt. Professor Tollens van KUL, een landbouweconoom en geen groene jongen, verklaart dat er geen rekening werd gehouden met de normale afbouwevoluitie die al jaren bestaat in de landbouw en met de ge-

De Batselier

volgen van de GATT en het Europees landbouwbeleid. Het is voor een econoomist toch belangrijk om te weten bij welke inkomensgrens een bedrijf zal verdwijnen. Die inkomensgrens wordt in deze studie niet bepaald. In mijn vrije uren ben ik nog steeds econoomist en ik weet dus dat dit essentieel is. Professor Tolens schrijft dat met zoveel woorden en hij heeft mij dat ook rechtstreeks laten weten. Hij, een landbouweconoom van de katholieke universiteit van Leuven, vond het zo cru dat hij mij dit heeft meegedeeld. Ik vraag u dan ook om hier niet meer te komen vertellen dat er 20.000 arbeidsplaatsen zullen wegvallen door het MAP. Dat is niet waar. (*Applaus bij SP en VU*)

Als er door het Mestactieplan 20.000 arbeidsplaatsen zouden verdwijnen, dan is De Batselier morgen ondanks alles ook tegen dat plan. Dat zou ik niet aanvaarden. We moeten dan andere middelen zoeken. De realiteit is echter anders.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, de tegenstrijdige informatie over de gevolgen van het MAP wordt in de eerste plaats gevoed door de houding van de Vlaamse regering.

De VLD heeft herhaalde malen gevraagd of de regering de ALT-studie aanvaardt. Het antwoord van de regering is niet eensgezind. Ik herhaal dat de verwarring over de ALT-studie door de regering in stand wordt gehouden.

U verklaart met alle betrokken partijen overleg te hebben gepleegd. U hebt echter geen overleg gepleegd met de Vlaamse Raad ! Tot op heden heeft dit parlement nog niet de kans gekregen te onderzoeken of de cijfers van de ALT-studie correct zijn.

Niet de oppositie zaait verdeeld-

heid ! Het Vlaamse parlement heeft nog niet de kans gekregen uw voorstel te bespreken omdat er binnen de regering geen eensgezindheid bestaat over de exactheid van de ALT-studie !

Mijnheer de minister, zult u uw voorstel bij de Vlaamse Raad indienen ?

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer Denys, u weet even goed als ik dat het ontwerp van decreet inzake het MAP slechts bij de Vlaamse Raad kan indienen op voorwaarde dat de regering daarover een consensus heeft bereikt. U moet niet proberen een wig te drijven tussen de meerderheidspartijen.

Het is correct dat de meerderheidspartijen inhoudelijk van mening verschillen. Wat is er echter mooier in politiek dan inhoudelijk van mening te verschillen en toch een consensusakkoord te bereiken !

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, het is niet eerlijk dat de minister de heer Denys de schuld geeft van onenigheid te zaaien binnen de meerderheidspartijen.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, ik stel vast dat de meerderheidspartijen hun meningsverschillen willen toedekken door de schuld in de schoenen van de oppositie te schuiven. Dat de VLD als oppositiepartij bereid is constructief mee te werken heeft ze bewezen met het HOBU-decreet en de medianota.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Denys, u hebt wellicht ook de periode meegemaakt dat de ziel van het kind werd misbruikt om bepaalde doelstellingen te bereiken. Gelukkig behoort deze periode tot het verleden.

Vandaag gebruiken sommigen mesthopen om, met dezelfde tactiek,

bepaalde beslissingen tegen te werken. Ik hoop dat de VLD zich tot dit sinistere spelletje niet laat verleiden !

De heer A. Denys : Voor de VLD is de tewerkstelling belangrijk !

De heer P. Van Grembergen : Ik spreek over misbruik van informatie.

De voorzitter : Collega's, ik vraag u de minister niet te onderbreken. Nadien krijgt u ruimschoots de kans het woord te nemen.

De minister heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, collega's, aangezien men dit thema blijkbaar toch op de traditionele manier wil behandelen, zal ik me daar dan maar bij neerleggen en over het MAP gewoon zwijgen. Overigens, mijnheer Denys, u kraamt onzin uit. Dit kan niet aan een commissie worden voorgelegd. Het gaat immers om een ontwerp van decreet. Kunt u zich niet voor één keer ook aan bepaalde richtlijnen houden, die in deze rechtsstaat voor iedereen gelden. Ik reageer dus gewoon op de andere vragen.

De waterzuivering was een van de thema's waarover de heer Barbé vragen heeft gesteld. Hij doelde dan in het bijzonder op de kleinschalige vorm van waterzuivering en terecht. Het is veel eenvoudiger grootschalige initiatieven op te zetten dan kleinschalige, want daarvoor moet ik heel wat meer druk uitoefenen. In de begroting 1995 zijn, wat kleinschalige zuivering betreft, een aanzienlijke reeks voorstellen opgenomen die tussen 1991 en 2000 moeten worden verwezenlijkt. Met het oog op de landelijke zuivering wordt Aquafin belast met de bouw van RWZI's (waterzuiveringsinstallaties) met een capaciteit die in meer dan 500 reëel aansluitbare inwoners kan voorzien en/of meer dan 300 inwoners. Voor kleinere woonkernen met 100 tot 300 effectief aangesloten inwoners, geven we de gemeenten de kans hergeïntegreerde projecten in te dienen

De Batselier

wat de zuivering, voornamelijk de plantenzuivering, betreft. Ze kunnen dan genieten van een gewestelijke bijdrage. Daartoe is in de begroting 1995 100 miljoen frank ingeschreven. Op die manier hopen we in de randgebieden een beweging in die zin op gang te brengen.

De heer Capoen had het terecht over het geldgebrek in het algemeen en in het kader van de waterkwaliteit in het bijzonder. Vlario en de voorstellen die het vorige week tijdens een studiedag naar voren schoof, kwamen daarbij ter sprake. Ze getuigen van een heel aparte aanpak en houden niet alleen rekening met het aantal rioleringsvoorzieningen en de zuiveringsgraad – in Vlaanderen komt dat neer op 70 percent riolering ten aanzien van een zuiveringsgraad van amper 28 percent. De conclusies van Vlario kosten natuurlijk geld, maar men bedacht zelf een manier om op termijn de operatie te financieren : dat moet gebeuren via een combinatie van de gelden van Aquafin en de beschikbare middelen in de begroting. De regering nam het initiatief gedurende drie jaar een gewestelijke bijdrage te leveren wat de riolering betreft. Daartoe zijn in eerste instantie 500 miljoen frank en vervolgens twee keer ongeveer 614 miljoen frank ingecalculleerd. Die 1,7 miljard frank volstaat in feite niet om in alle gemeenten de rioleringsgraad op te drijven. De inspanning moet dus een vervolg kennen. Men zegt wel dat voor het Gemeentelijk Investeringsfonds hierin een belangrijke rol is weggelegd, maar niemand heeft veel geld veil voor iets dat onder de grond terecht komt. Niemand ziet dan immers wat de gemeentebesturen presteren. Ik heb er dan ook voor gepleit – en ik vermoed dat mijn collega's het daarmee eens waren – niet dadelijk de inspanning nog eens over te doen, maar wel een zekere continuïteit te creëren zodat tijdens de volgende jaren ook een bedrag van ongeveer 600 miljoen frank voor de gemeenten beschikbaar is.

Er wordt soms aangevoerd dat de nodige kennis ontbreekt. Men vroeg zich op die studiedag ook af hoe wij de gemeenten kennis kunnen bijbrengen over de stand van zaken.

Intussen heb ik de VMM gevraagd wat zij mij op korte termijn inzake informatica kunnen leveren over onze grachtenstelsels, over de riolering, over collectoren en over de aansluiting van waterzuiveringsstations. Ik heb de informatie gevraagd per bekken, in functie van de pluriëteit van de investering. Ik laat nu deze gemeentelijke bijdragen op lijsten plaatsen in functie van de vuilvrachten. Het programma wordt aangevuld met 500 miljoen frank, waardoor de VMM al duidelijk kan zeggen om welke gemeenten en welke projecten het gaat. Ongeacht wie minister van Landbouw is dient men dit soort prioriteiten te blijven volgen, want dan wordt de zuiveringsgraad van het water in Vlaanderen drastisch gewijzigd en de kennis opgedreven.

Ik heb er Aquafin toe aangezet om met aannemers te werken uit de streek. Als van overal aannemers worden aangeworven, verliest men een deel van de know-how over de specificiteit van een streek. Deze know-how moeten wij echter ten volle kunnen benutten. Daarom bepaalt Aquafin welke aannemers in aanmerking komen, en mijns inziens moeten dat mensen zijn die ervaring hebben met de streek. Bij de aanwerving moet worden rekening gehouden met de wet op de overheidsopdrachten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Het aanduiden van de aannemers door Aquafin roept bij mij vragen op. Beperkt Aquafin zich tot een aantal aannemers uit de streek en laat alleen tussen die aannemers nog een soort aanbesteding doen ? Is er dan ook een voorwaarde gesteld dat er zich een aantal aannemers moeten aanbieden ? Zoiets kan anders namelijk

aanleiding geven tot het bevoorstellen van bepaalde aannemers. Tot dusver was de afspraak tussen het parlement en Aquafin van die aard dat men een openbare aanbesteding moest doen. In dit geval kan men natuurlijk worden geconfronteerd met minder bekwame aannemers, maar aan de andere kant vind ik de beperkte selectie van aannemers ook gevaarlijk. Hoe wordt gegarandeerd dat er echte competitie is en hoe wordt een gevaarlijke vorm van lobbying vermeden ?

Minister N. De Batselier : Zoals ik al eerder heb gezegd gebeuren de zaken conform de wet op de overheidsopdrachten.

De heer Capoen haalde de grondwattertafel aan, de inventarisatie ervan is afgerond en daardoor gaan wij ook het vergunningsbeleid inventariseren. Zoiets is niet gemakkelijk, en u hebt het ook gehad over het sokkelwater, een bepaalde sector is heel gevoelig aan dit sokkelwater. Ik wil de zaken voorzichtig aanpakken met zorgvuldig overleg – al vinden sommigen misschien dat ik te voorzichtig ben.

Ik heb eveneens gevraagd om te onderzoeken hoe de heffing op het grondwater het best kan worden toegepast, en om een vergelijking te maken met de ons omringende regio's. Uit de uiteenzetting van de heer Brouns kan ik overigens afleiden dat wij goed werk hebben verricht. Ik ben het ermee eens dat er onvoldoende samenhang is tussen de decreten, iets wat professor Bocken eveneens heeft opgemerkt. In afspraak met de commissie hebben wij het kaderdecreet gesplitst in verschillende onderdelen. Wanneer deze onderdelen zijn afgewerkt, zullen wij ze opnieuw samenvoegen.

Zoals onder meer uit de milieubeleidsvereenkomsten blijkt, werd het decreet reeds herhaaldelijk gewijzigd. De tekst zal dus niet meer identiek zijn aan de tekst in het boek van de heer Bocken. Wij zullen later controleren of alle woorden identiek dezelfde betekenis hebben.

De Batselier

Er werd een lans gebroken voor een duurzame ontwikkeling binnen de landbouw. Sommige leden hebben onder meer verwezen naar de Bond van Gezinnen en Verbruikers, waar ik als spreker te gast was. Uit een enquête inzake de afvalproblematiek bleek zelfs dat men bereid was om een financiële inspanning te doen.

Het is niet mijn bedoeling om een ecologische droom te realiseren op een sociaal kerkhof. Professor Elgardus spreekt in dit verband over twee breuklijnen, namelijk de oude maatschappelijke breuklijn in verband met kapitaal en arbeid en de nieuwe in verband met de ecologie. Welnu, deze breuklijnen zijn beiden even waardevol. Voor de moderne politici is het dan ook een uitdaging om ze samen te brengen, wat niet alleen vernieuwend, maar ook zeer moeilijk is. We kunnen dan ook niet over een nacht ijs gaan.

Wij zullen proberen om in januari het programma voor 1995 voor te stellen. Het werk van de voorbije drie jaar moet namelijk worden gehonoreerd. Er werd in dit verband verwezen naar de situatie in Nederland en Denemarken. In vergelijking met wat in deze landen gebeurt, verloopt alles hier inderdaad zeer traag.

Wij moeten onze inspanningen verderzetten. Wij maken momenteel de moeilijkste periode door om voor het leefmilieu iets te doen. Dat zal nog een vijftal jaren duren. Ik wens iedereen die inzake leefmilieu nu en in de toekomst verantwoordelijkheid op zich neemt, veel moed. Een preventief beleid samen met een opkuisbeleid voeren, is geen gemakkelijke zaak. Dat vergt een groot maatschappelijk draagvlak. Ik heb in mijn eerste beleidsnota reeds de notie maatschappelijk draagvlak opgenomen. Ik ben er over verheugd dat velen dit begrip overnemen. Wij moeten dat maatschappelijk draagvlak echter niet kleiner trachten te maken, wij moeten het integendeel,

allemaal samen, trachten te vergroten. Dat betekent extra aandacht voor de leefmilieuproblematiek die alle andere beleidselementen doorkruist. Er moet even waardevol mee worden omgesprongen als alles wat met welvarendheid te maken heeft. Wij hebben de voorbije drie jaar erg veel werk gepresteerd. Er moet echter nog zeer veel gebeuren. De begroting is een verderzetting van een beleid dat volgens sommigen, ook volgens mij, té traag gaat. Maar, wij gaan langzaam maar zeker. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, aanvankelijk wenste ik niet te repliceren maar ik zal het toch doen omdat de minister een volledig en hoogstaand antwoord heeft gegeven aan de verschillende sprekers. Een debat zoals het vandaag werd gevoerd, kan de democratie alleen maar ten goede komen.

Mijnheer de minister, in mijn uiteenzetting heb ik geen woord gezegd over het MAP. Ik deed dat met opzet omdat het debat over de begroting veel verder gaat dan dit plan. Die discussie was wel de hoofdmoot en u hebt zeer goed aangevoeld dat u vooral diende te antwoorden op de vragen in verband met het algemeen beleid. U kon natuurlijk niet rond deze klip varen. Dat een discussie in de Vlaamse Raad over dit punt mogelijk moet blijven is nogal evident. Ik begrijp dat u het decreet niet bij de Vlaamse Raad kunt indienen zolang er voorafgaand geen akkoord is binnen de Vlaamse regering. Dat is evident. Over het MAP is al té veel geschreven en gezegd. Milieubeleid wil een huwelijk bewerkstelligen tussen economie en ecologie. Het is normaal dat daarover veel wordt gediscussieerd, zeker wanneer wordt vastgesteld dat er geen volledige overeenkomst is. Ik meen niet dat collega Denys daarstraks het spel scherp heeft willen spelen. Het is de taak van de oppo-

sitie om oppositie te voeren. De ondertoon is erg belangrijk.

Mijnheer de minister, uit uw sereen antwoord blijkt dat er binnen de regering wel unanimiteit is over het MAP. U hebt alleen verduidelijkt dat er nog drie knelpunten zijn.

Ik hoop dat er daarover in de Vlaamse regering unanimiteit is, maar ik heb daar toch mijn twijfels bij.

Mijnheer de minister, neem die twijfels weg. U kunt dat zeer eenvoudig doen. Het volstaat om met de volledige ploeg of desnoods alleen met de minister-president in de Vlaamse Raad te verschijnen om duidelijkheid te scheppen. Dat is wat van u wordt verwacht. Ik ben ervan overtuigd dat daardoor heel wat critici het zwijgen zal worden opgelegd. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, ik zou in dezelfde zin willen reageren. De minister heeft een goed antwoord gegeven, waarvoor ik hem dank.

Mijnheer de minister, ik betreur het toch dat u uw repliek plots afgebroken hebt omdat u blijkbaar niet akkoord ging met de woorden van de heer Denys. Ik wijs er toch op dat er heel wat Raadsleden zijn die het MAP-dossier goed volgen en die daar ook sterk mee begaan zijn. Ik vind dan ook dat u hen onrecht hebt aangedaan door niet verder in te gaan op de elementen die u naar voor wenste te brengen.

Er is, om wat de heer Denys zei iets genuanceerder te brengen, inderdaad een communicatiestoornis tussen de boeren en de politiek, tussen de Raad en de regering en wellicht zelfs tussen bepaalde leden van de regering en hun fracties. Dat is het grote probleem, waaraan zo vlug mogelijk moet worden gewerkt. Anders is een serene oplossing niet mogelijk.

Dua

Ik spreek vaak op boerenbijeenkomsten. Bij de aanvang van de discussie wordt ik geconfronteerd met honderd woedende boeren. Ik krijg zelfs politiebescherming. Op het einde van de discussie is er grote eensgezindheid en gaat iedereen ermee akkoord dat er een oplossing moet worden gevonden voor de milieu-problemen. Ik pleit dus voor een verbetering van de communicatie in en buiten deze Raad. De Agalev-fractie heeft er al verschillende keren op aangedrongen om in de commissie voor Leefmilieu een goed debat te voeren, met hoorzittingen met vertegenwoordigers van milieubewegingen en met boeren. Zo kan iedereen inzicht krijgen in dit moeilijke en complexe dossier. Dat is nog niet gebeurd. Natuurlijk is dat niet uw verantwoordelijkheid, mijnheer de minister. Ik wens mijn pleidooi toch nog eens te herhalen. Laten wij er samen voor zorgen dat de communicatieproblemen zowel extern als intern in deze Raad worden opgelost. Dat zal de democratie alleen maar ten goede komen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft vrij duidelijk geantwoord op een aantal van mijn vragen.

Een zin is mij bijzonder bijgebleven, namelijk dat de ALT-studie misschien onjuist, maar zeker onvolledig is. Dat betekent met andere woorden dat de administratie van Landbouw en Economie incompetent is en dat zij liegen. De Vlaamse regering moet daar de nodige gevolgen aan geven.

Mijnheer de minister, u kunt gelijk hebben wanneer u zegt dat er geen 20.000 jobs verloren gaan ten gevolge van het Mestactieplan. U verwijst daarvoor onder meer naar de GATT-akkoorden, maar het is daar juist dat het kalf gebonden ligt. De landbouwers zijn al zodanig getergd

door de GATT-akkoorden en allerlei andere regelgevingen die op hen afkomen dat dit Mestactieplan voor hen de druppel is die de emmer doet overlopen.

Aan de andere kant schuift u heel de discussie rond het plan in de schoenen van de oppositie. Ik stel vast dat u, wanneer u verklaart dat u geen rekening houdt met de ALT-studie, van bepaalde fracties in dit halfroond wel applaus krijgt, maar niet van de grootste partij die in de Vlaamse regering vertegenwoordigd is. Het is dus onfair alleen de oppositie de schuld te geven. Zolang de regeringspartijen het onderling niet eens geraken, zullen wij hier tot in den treure blijven discussiëren over het MAP. Zo lang iedereen zijn gelijk wil halen en er geen faire oplossing uit de bus komt voor een economische rendabele landbouw met expansiemogelijkheden voor de bedrijven, zullen wij aan de andere kant van de barrière blijven staan. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer J. Capoen : Mevrouw Dua, als we nog geen hoorzitting in de commissie hebben georganiseerd over het MAP dan komt dit gewoon door tijdsgebrek. Onze commissie voor Leefmilieu zal zelfs maandag 19 december vergaderen tijdens een week die normaal niet aan de Vlaamse Raad is voorbehouden, gewoon om onze achterstand in bepaalde dossiers in te halen. In de commissie is de wil aanwezig om deze hoorzitting te organiseren en we zullen dat ook zo vlug mogelijk doen, binnen de nuttige tijd.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, ik heb nooit beweerd dat de ALT incompetent is. Of een nota van de VMM of van de ALT komt, maakt voor mij niets uit. Ik aanvaard dat administraties nota's maken, zelfs als die tegenovergestel-

de meningen verkondigen. Ik meen wel het recht te hebben van mening te verschillen over de nota's die men mij bezorgt. Als dat niet kan, dan is er geen democratie. Dictatoriale neigingen kan ik niet aanvaarden.

Ik kan begrijpen dat het MAP-dossier een interessant dossier is voor groepen of partijen die leven van geweld. Het MAP-dossier is een pracht dossier om nog meer onrust te stoken dan er al is. Ongehinderd door enige dossierkennis, biedt dit dossier heel wat mogelijkheden ! Dat het druppel is die de emmer doet overlopen, c'est le cas de le dire : een druppel van 20.000 jobs kan niet zoveel zijn !

Ik heb hier geenszins de schuld op de rug van de oppositie wil schuiven. Ik heb hier een serene uiteenzetting willen houden, zonder de tegenstelling meerderheid-oppositie te willen uitbuiten. Overigens meen ik dat mijn betoog niet zo meteen past in de geplogenheden van de regering. Als het Vlaams Blok echter zonder zich te baseren op precieze gegevens, aanstuurt op moeilijkheden, dan wil ik waarschuwen voor problemen.

Mevrouw Dua, zolang er geen beslissing is van de Vlaamse regering is het voor mij heel moeilijk aan de buitenwereld uit te leggen wat de inhoud is van onze voorstellen. Ik acht het onmogelijk nu een brochure over het MAP te verspreiden, hoewel ze klaar ligt. Als morgen de beslissing valt, gaat de brochure morgen naar de drukker. Dat kan ik u verzekeren. Een tekst publiceren waarover er geen akkoord bestaat, is problemen zoeken, want dan worden er nadien schuldigen gezocht.

Ik wijs er wel met nadruk op dat de communicatieoverdragers vandaag wel over de precieze gegevens beschikken. Al wie met ons rond de tafel heeft gezeten, beschikt over alle nota's, weet precies waarom bepaalde zinnen op een bepaalde manier zijn gelibelleerd. Dan nog vragen durven stellen zoals daarnet

De Batselier

over de nulbemesting in die 32.000 hectare natuurgebied, is onduelbaar. Dat moet geweten zijn. Het is de desinformatie die leidt tot toestanden zoals vorige maandag.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 12.30 uur.
